

**Euroopan unionin
neuvosto**

**Bryssel, 17. heinäkuuta 2025
(OR. en)**

11733/25

**Toimielinten välinen asia:
2025/0241 (COD)**

**AGRI 357
AGRIFIN 83
FIN 890
CADREFIN 100
CODEC 1040
ENV 717
FORETS 53**

EHDOTUS

Lähettiläs:	Euroopan komission pääsihteeri, allekirjoittajana johtaja Martine DEPREZ
Saapunut:	17. heinäkuuta 2025
Vastaanottaja:	Thérèse BLANCHET, Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri
Kom:n asiak. nro:	COM(2025) 560 final
Asia:	Ehdotus EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS yhteiselle maatalouspolitiikalle myönnettävän unionin tuen täytäntöönpanoedellytysten vahvistamisesta vuosiksi 2028–2034

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2025) 560 final.

Liite: COM(2025) 560 final

Bryssel 16.7.2025
COM(2025) 560 final

2025/0241 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

**yhteiselle maatalouspolitiikalle myönnettävän unionin tuen täytäntöönpanoedellytysten
vahvistamisesta vuosiksi 2028–2034**

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Maatalous- ja elintarvikeala ovat unionin strategisia aloja, jotka tarjoavat turvallisia, korkealaatuisia ja kohtuuhintaisia elintarvikkeita 450 miljoonalle eurooppalaiselle, ja niillä on keskeinen rooli Euroopan ja koko maailman ruokaturvassa. Ne ovat olennaisen tärkeitä maaseutualueiden talouden ja elinvoimaisuuden ylläpitämisen kannalta, ja niillä voidaan edesauttaa ilmaston, luonnon, maaperän, veden ja biologisen monimuotoisuuden suojelua, mihin kohdistuu tällä hetkellä paineita. Yhteinen maatalouspolitiikka, jäljempänä 'YMP', on Euroopan yhdentymishankkeen ytimessä, ja siinä sitouduttiin jo yli 60 vuotta sitten varmistamaan ruokaturva ja maatalousväestön kohtuullinen elintaso EU:n perussopimusten tavoitteiden mukaisesti.

Tällainen sitoumus on yhtä merkityksellinen nyt kuin silloinkin, sillä EU:n maatalousalalla on tällä hetkellä merkittäviä haasteita. Alasta olisi saatava houkuttelevampi nuorten kannalta, sillä vain murto-osa viljelijöistä on alle 40-vuotiaita. Sen pitkän aikavälin kestävyyttä ja toimeentuloa uhkaa alan alttius ilmastonmuutoksen, biologisen monimuotoisuuden vähenemisen ja sosioekonomisten paineiden vaikutuksille. Epätasapuoliset maailmanlaajuiset toimintaedellytykset, tietyt tuontiriippuvuudet ja herkkyys geopolittisille epävarmuustekijöille lisäävät EU:n viljelijöihin kohdistuvaa pitkän aikavälin epävarmuutta. Investointeja on vaikea rahoittaa työntekijäkohtaisten maataloustulojen jäädessä huomattavasti alle EU:n talouden keskipalkan (60 prosenttia vuonna 2023). Lisäksi alueellinen epätasapaino sekä tietämyksen ja innovaatioiden, mukaan lukien digitaaliset ratkaisut, puutteellinen saatavuus ovat omiaan vähentämään alan houkuttelevuutta erityisesti nuorten keskuudessa.

Nämä haasteet edellyttävät julkista tukea alalle sekä jäməköitä ja mukautuvia politiikkatoimia, joilla varmistetaan kilpailukykyinen, häiriönsietokykyinen ja kestävä maatalousala. Näin ollen YMP:tä on kehitettävä edelleen ja sen kykyä reagoida tehokkaasti muuttuviin tilanteisiin koko maailman, EU:n, jäsenvaltioiden ja alueiden tasolla, myös tilatasolla, on parannettava niiden aiempien menestyksekkäiden uudistusten pohjalta, jotka ovat ohjanneet YMP:tä kohti suoritusperusteisempaa ja markkinasuuntautuneempaa politiikkaa.

EU:n valtion- ja hallitusten johtajat ovat toistuvasti korostaneet, että on tärkeää parantaa EU:n maatalouden häiriönsietokykyä pitkän aikavälin ruokaturvan varmistamiseksi, säilyttää maaseutuyhteisöjen elinvoimaisuus sekä tunnistaa YMP:n ratkaiseva merkitys näiden tavoitteiden saavuttamisessa. Samalla on painotettu, että on tärkeää tarjota vakaa ja ennakoitava poliittinen kehys, jolla viljelijöitä voidaan tukea ympäristö- ja ilmastohaasteisiin vastaamisessa.

Komission poliittisissa suuntaviivoissa 2024–2029 korostetaan, että viljelijöiden oikeudenmukaisten ja riittävien tulojen varmistaminen on tärkeää, jotta he voivat jatkossakin innovoida ja hyödyttää koko unionia. Sen saavuttamiseksi suuntaviivoissa kehoitetaan vähentämään byrokraattista rasieta, palkitsemaan luontoa kunnioittaen työskenteleviä viljelijöitä sekä vahvistamaan heidän asemaansa elintarvikkeiden arvoketjussa, jotta heitä voidaan suojella hyvän kauppatavan vastaisilta käytännöiltä. Tämä edellyttää tasapainon löytämistä kannustimien, investointien ja sääntelyn välillä, jotta voidaan edistää maatalousalan kilpailukykyä ja häiriönsietokykyä.

Komission 19. helmikuuta 2025 antamassa tiedonannossa ”Maataloutta ja elintarvikkeita koskeva visio” esitetään vuoden 2027 jälkeistä YMP:tä koskevat keskeiset periaatteet. Näihin periaatteisiin kuuluu selkeisiin tavoitteisiin ja kohdennettuihin vaatimuksiin perustuva YMP, jossa jäsenvaltiot omaksuvat suuremman vastuun ja vastuuvollisuuden politiikan tavoitteiden saavuttamisessa. Tiedonannossa korostetaan myös YMP:n keskeistä roolia viljelijöiden tulojen tukemisessa ja vakauttamisessa, uuden viljelijäsukupolven houkuttelemisessa ja sellaisen politiikan varmistamisessa, joka on aiempaa yksinkertaisempaa ja kohdennetumpaa ja jossa kannustimet ja pakolliset vaatimukset on tasapainotettu selkeämmin. Lisäksi siinä korostetaan viljelijöiden kannalta suuremman joustovaran sekä ehdoista kannustimiin siirtymisen tarpeellisuutta. Uusi rahoituskehys tarjoaa tilaisuuden jatkaa työtä aiemman uudistuksen pohjalta sekä yhdenmukaistaa tuen antamista koskevia sääntöjä kilpailukykyä, häiriönsietokykyä, innovointia ja kestävyyttä koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi johdonmukaisesti ja tehokkaasti.

YMP:n strategiasuunnitelmat 2023–2027 ovat osoittautuneet yhdenmukaisen politiikan täytäntöönpanon kannalta tehokkaiksi välineiksi, joilla voidaan helpottaa hallitusten, sidosryhmien ja kansalaisyhteiskunnan välistä yhteistyötä. Vuonna 2023 käyttöön otettu uusi täytäntöönpanomekanismi mahdollistaa toimintapolitiikkaan ja tuloksellisuuteen perustuvan lähestymistavan, mikä tuo jäsenvaltioille enemmän joustovaraa sekä lisää niiden vastuuta ottaa paikalliset ominaispiirteet huomioon EU:n yhteisen kehyksen puitteissa. Näiden kokemusten pohjalta on mahdollista virtaviivaistaa edelleen YMP:n täytäntöönpanoa ja lisätä synergiavaikutuksia ja joustavuutta sen sisällä ja muiden menoalojen kanssa.

Tämän yksinomaan maataloutta koskevan ehdotuksen laatiminen osana vuosien 2028–2034 monivuotista rahoituskehystä koskevia lainsäädäntöehdotuksia on perusteltua YMP:n erityispiirteiden vuoksi. **Vaikka tuleva YMP on linjassa uuden monivuotisen rahoituskehyksen EU:n meno-ohjelmia koskevien virtaviivaistettujen täytäntöönpanomekanismien kanssa ja sen ohjelmasuunnittelu ja toteutus ovat osa kansallista ja alueellista kumppanuutta koskevaa rahastoa sekä kansallisia ja alueellisia kumppanuussuunnitelmia,** tässä ehdotuksessa vahvistetaan erityiset säännöt, joita tarvitaan YMP:n ohjaamiseksi seuraavia päämääriä kohti:

- **Edistetään kohdennetumpaa tulotukea viljelijöille sekä viljelijöiden pitkän aikavälin kilpailukykyä** – ohjataan tukea ruokaturvaan aktiivisesti myötävaikuttaville viljelijöille, maatilojen ja tiettyjen alojen taloudelliseen elinvoimaisuuteen ja ympäristön säilyttämiseen sekä mahdollistetaan täydentävien tulolähteiden saatavuus.
- **Parannetaan ammatin houkuttelevuutta ja edistetään sukupolvenvaihdosta** – helpotetaan nuorten ja ammattiin ryhtyvien pääsyä alalle muun muassa edistämällä osaamisen kehittämistä, parempia mahdollisuuksia saada pääomaa sekä parempia työoloja.
- **Vahvistetaan maa- ja metsätalouden roolia ilmastotoimissa, ekosysteemipalvelujen tarjoamisessa sekä biologisen monimuotoisuuden ja luonnonvarojen säilyttämisessä** – palkitaan yhteistyössä luonnon kanssa työskenteleviä viljelijöitä, kannustetaan siirtymistä kestävämpiin, paikallisiin olosuhteisiin mukautettuihin tuotantomenetelmiin ja löydetään tasapaino investointien, kannustimien ja vaatimusten välillä.

- **Parannetaan häiriönsietokykyä ja kykyä selviytyä kriiseistä ja riskeistä** – tarjotaan viljelijöille vahvempia ja kohdennetumpia kannustimia vähentää haavoittuvuuttaan ja altistumistaan riskeille muun muassa tilatasolla tehtävien mukautusten ja tuotannon monipuolistamisen kautta, edistetään kunnianhimoisempien muutosten tekemistä paikoissa, joissa nykymuotoinen toiminta ei ole kestävää pitkällä aikavälillä, ja vahvistetaan ennaltaehkäisyä ja kriisinhallinnan välistä yhteyttä.
- **Vauhditetaan innovointia, parannetaan tiedon saatavuutta ja nopeutetaan digitaalista siirtymää** maatalousalan elinvoimaisuuden vahvistamiseksi – vahvistetaan maatalouden tieto- ja innovointijärjestelmiä, mukaan lukien puolueettomien ja pätevien neuvontapalvelujen ja kohdennetun koulutuksen saatavuus, millä edistetään digitaalisten ratkaisujen laajempaa käyttöönottoa.
- **Parannetaan työoloja ja elämänlaatua maaseutualueilla** – tarjotaan lomituspalveluja ja tukea yhteistyöhön, liiketoiminnan kehittämiseen, lisäarvon luomiseen ja maaseudun kehittämisen mahdollistaviin hankkeisiin.

Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi ehdotuksella pyritään **hyödyntämään strategisen suunnittelun koko potentiaali yksinkertaisemman ja joustavamman, synergiaa ja täydentävyyttä eri alojen välillä lisäävän poliittisen kehyksen avulla**. Uusi monivuotinen rahoituskehys tarjoaa mahdollisuuden lisätä maatalouteen osoitettavien EU:n määrärahojen vaikuttavuutta. Strategiasuunnitelmiin perustuvan nykyisen järjestelmän pohjalta ohjelmasuunnittelua kehitetään edelleen, ja samalla varmistetaan yhtenäisyys ja synergia kaikkien monivuotiseen rahoituskehykseen liittyvien ehdotusten – erityisesti komission ehdotus asetukseksi **kansallista ja alueellista kumppanuutta koskevan rahaston** perustamisesta vuosiksi 2028–2034, jäljempänä 'kumppanuusrahastoa koskeva asetusta', ehdotus asetukseksi **yhteisestä tuloksellisuuskehyksestä**, jäljempänä 'tuloksellisuusasetus', **Euroopan kilpailukykyrahastoa** koskeva ehdotus ja **tutkimuksen puiteohjelmaa** koskeva ehdotus – muodostaman yhteisen kehyksen kanssa. **Liittymistä valmistelevan** tuen osalta Globaali Eurooppa -ehdotuksella tuetaan ehdokasmaiden valmistautumista ottamalla käyttöön tarvittavat keinot, joiden avulla niiden maatalousjärjestelmät voivat asteittain mukautua YMP:hen.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Tämä ehdotus on täysin YMP:tä koskevien SEUT-sopimuksen tavoitteiden mukainen. Sillä uudenaikaistetaan tapaa, jolla SEUT-sopimuksen määräykset pannaan täytäntöön vuosien 2028–2034 monivuotisen rahoituskehyksen suuntaviivojen, maataloutta ja elintarvikkeita koskevan vision ja yksinkertaistamispyrkimysten mukaisesti sekä mukaudutaan nykyisiin haasteisiin.

SEUT-sopimuksen 39 artiklan mukaisesti yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteena on

- lisätä maatalouden tuottavuutta edistämällä teknistä kehitystä sekä varmistamalla, että maataloustuotantoa kehitetään järkipäisesti ja että tuotannontekijöitä, varsinkin työvoimaa, hyödynnetään parhaalla mahdollisella tavalla;
- taata näin maatalousväestölle kohtuullinen elintaso erityisesti lisäämällä maataloudessa työskentelevien henkeä kohti laskettuja tuloja;
- vakauttaa markkinat;

- varmistaa tarvikkeiden saatavuus;
- taata kohtuulliset kuluttajahinnat.
- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Maataloudella on merkittävä vaikutus EU:n maailmanlaajuiseen **kilpailukykyyn**. Unioni on suuri hyödykkeiden tuoja ja arvokkaiden maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden viejä, minkä vuoksi sillä on vaikutusta elintarvikejärjestelmiin unionin ulkopuolella. Ehdotuksessa otetaan SEUT-sopimuksen 208 artiklan mukaisesti huomioon unionin kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteet, jotka liittyvät köyhyyden poistamiseen ja kestäväan kehitykseen kehitysmaissa, erityisesti varmistamalla, että unionin viljelijöille myöntämällä tuella ei ole lainkaan tai on vain hyvin vähäisiä vaikutuksia kaupan.

Maa- ja metsätalouden osuus unionin pinta-alasta on 84 prosenttia. Ala on riippuvainen ympäristön tilasta ja vaikuttaa siihen. **Ympäristö- ja ilmastotoimet** ovat luonnollisesti osa YMP:n erityistavoitteita. YMP:llä muun muassa edistetään ilmastomuutokseen sopeutumista ja vesiresilienssiä, esimerkiksi maiseman ennallistamisen kautta tapahtuvaa tulvariskien pienentämistä ja vesihuollon parantamista. Lisäksi sillä tuetaan esimerkiksi luonnon monimuotoisuutta ja suojelua koskevia aloitteita. YMP:n kautta voidaan myös tukea uusiutuvan energian hankkeita ja biotaloutta ja siten edistää EU:n energiasiirtymää ja kiertotaloutta koskevia tavoitteita.

Komissio kiinnittää erityistä huomiota nuoriin, minkä mukaisesti ehdotuksessa painotetaan vahvasti nuorten viljelijöiden tukemista ja edistetään **sukupolvenvaihdosta**.

YMP:llä tuetaan viljelijöiden tuloja ja edistetään siten **sosiaalisten tavoitteiden ja sosiaalipolitiikkojen** vahvistamista usealla tärkeällä tavalla: YMP:n toimet kohdennetaan eniten apua tarvitseviin viljelijöihin, ja niillä tuetaan EU:n maaseutualueiden erilaisia sosiokulttuurisia ominaispiirteitä sekä esimerkiksi työpaikkojen luomista ja hyviä työolosuhteita maataloudessa ja maaseutualueilla. On tarpeen suojella lopullisia tuensaajia ja varmistaa YMP:n tulotukea koskevan osan ennustettavuus sekä kohdentaa ja ohjata tukitoimia tässä asetuksessa säädetyllä tavalla. Lisäksi YMP:stä rahoitetaan taitojen ja tietojen hankkimista tukemaan viljelijöitä sosioekonomisessa, vihreässä ja digitaalisessa siirtymässä ja maatalousalan koulutuksen, elinikäisen oppimisen ja vertaisoppimisen vahvistamista. Uuden rakenteen ansiosta YMP:n välineet voidaan sovittaa paremmin yhteen kansallisten koulutusjärjestelmien ja tutkimusohjelmien kanssa.

Maataloudella on suora yhteys **yhteinen terveys** -ajatteluun. Siihen liittyen ehdotuksessa esitetään joukko välineitä, joilla pyritään varmistamaan laadukas elintarviketuotanto, vähentämään torjunta-aineiden ja mikrobilääkkeiden käyttöä ja parantamaan eläinten hyvinvoinnin edellytyksiä, sekä bioturvallisuustoimenpiteitä maatiloilla tuhoojien ja eläintautien esiintymisen ehkäisemiseksi.

YMP:llä edistetään yhteenkuuluvuutta ja oikeutta jäädä kotiseudulle rakentamalla monipuolista ja häiriönsietokykyistä **maaseutualueiden** elinkeinoelämää sekä esimerkiksi tukemalla liiketoimintamahdollisuuksia, maatilamatkailua, infrastruktuuria ja biotaloutta Leader-strategioiden kautta. Tämä on linjassa EU:n pitkän aikavälin maaseutuvision tavoitteiden kanssa, sillä erityistä huomiota kiinnitetään maaseutualueiden viljelijöiden talouden monipuolistamiseen.

Kuten muillakin aloilla, maataloudessa ja maaseutualueilla olisi hyödynnettävä **innovointia** kokonaisvaltaisemmin kilpailukykyyn, kestävyys ja häiriönsietokykyyn parantamiseksi.

Uudella teknologialla ja tietämyksellä, erityisesti digitaaliteknologialla, voidaan parantaa resurssitehokkuutta. Ehdotuksella lujitetaan yhteyksiä tutkimuspolitiikkaan ottamalla tietämyksen vaihto näkyvästi mukaan politiikan täytäntöönpanomalliin. YMP:llä ja EU:n tutkimus- ja innovointipolitiikalla voidaan parantaa merkittävästi maatalousalan kilpailukykyä ja häiriönsietokykyä. Lisäksi digitalisoinnille asetetulla painoarvolla paitsi mahdollistetaan yhteydet EU:n digitaali- ja tekoälystrategiaan myös vähennetään raportointirasitetta.

YMP:n ja muiden EU:n politiikkojen välillä on monia synergiamahdollisuuksia, joita voidaan hyödyntää entistä paremmin uuden suunnittelumekanismin avulla.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

• Oikeusperusta

SEUT-sopimuksen 38 artiklassa annetaan unionille valtuudet määritellä ja panna täytäntöön yhteinen maatalouspolitiikka. SEUT-sopimuksen 39 artiklassa asetetaan YMP:n tavoitteet, joihin kuuluvat maatalouden tuottavuuden lisääminen, maatalousväestön kohtuullinen elintaso, markkinoiden vakauttaminen, tarvikkeiden saatavuuden varmistaminen ja kohtuulliset kuluttajahinnat.

Tämän ehdotuksen oikeusperusta on SEUT-sopimuksen 43 artiklan 2 kohta.

• Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)

Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa määrätään, että maataloutta koskeva toimivalta on jaettu unionin ja jäsenvaltioiden kesken, ja siinä otetaan käyttöön yhteinen maatalouspolitiikka, jolla on yhteiset tavoitteet ja yhteinen täytäntöönpano.

Nykyisessä täytäntöönpanomallissa unioni on siirtynyt kohti politiikan perusparametrien (YMP:n tavoitteet, interventioiden päätyypit, perusvaatimukset) vahvistamista, kun taas jäsenvaltiot kantavat entistä enemmän vastuuta siitä, kuinka ne edistävät YMP:n tavoitteita ja saavuttavat sovitut päämäärät. Tässä kehyksessä vuoden 2027 jälkeistä YMP:tä koskevalla ehdotuksella varmistetaan edelleen tasapuoliset toimintaedellytykset jäsenvaltioiden ja viljelijöiden keskuudessa sisämarkkinoilla, taataan ruokaturva kaikkialla unionissa ja vastataan rajat ylittäviin ja maailmanlaajuisiin haasteisiin.

Kuten maataloutta ja elintarvikkeita koskevassa visiossa todetaan, haluttujen tulosten saavuttaminen ei onnistu kaikkien alueiden kohdalla yhdellä ja samalla lähestymistavalla, sillä viljelyolosuhteet ovat hyvin erilaisia kautta unionin ja niihin vaikuttavat erilaiset fyysiset muuttujat. Paikalliset olosuhteet ja tarpeet voidaan ottaa paremmin huomioon, kun YMP yhdistetään tiiviimmin muuhun politiikkaan ja lisätään joustovaraa jäsenvaltioiden kannalta. Jäsenvaltioiden vastuulla olisi mukauttaa YMP:n interventioita siten, että ne pystyvät edistämään unionin tavoitteiden toteutumista mahdollisimman suurella panoksella komission suositusten pohjalta.

• Suhteellisuusperiaate

EU:n maatalousalaan ja maaseutualueisiin kohdistuvat taloudelliset, ympäristöön liittyvät ja yhteiskunnalliset haasteet edellyttävät mittavaa toimintaa ja pitkäjänteistä panostusta, joissa otetaan huomioon näiden haasteiden EU-ulottuvuus. YMP:n poliittista kehystä täydentää kumppanuusrahaston järeä ja oikeasuhteinen talousarvio. Jäsenvaltioille tarjottava entistä suurempi valta valita ja mukauttaa YMP:n puitteissa käytettävissä olevia politiikkavälineitä

EU:n yhteisten tavoitteiden saavuttamiseksi on oikeassa suhteessa tarpeiden ja haasteiden edellyttämiin toimiin.

- **Toimintatavan valinta**

Yhteisen maatalouspolitiikan oikeusperustan muodostavat SEUT-sopimuksen 42 ja 43 artikla. YMP:n yli 60-vuotisen historian perusteella voidaan todeta, että se on edelleen merkityksellinen ja tarpeellinen ja kehittyä jatkuvasti. Hyvin kohdennetulla ja oikeanlaista ohjausta tarjoavalla politiikalla varmistetaan tarvittavat olosuhteet, joissa viljelijät ja maaseutualueet menestyvät ja joissa ruokaturva ja sukupolvenvaihdos voidaan toteuttaa kestäväällä tavalla.

Säädöksessä vahvistetaan YMP:lle ominaiset poliittiset näkökohdat sekä sen prioriteetit ja suunta ja luodaan jäsenvaltioille ja lopullisille tuensaajille oikeuksia ja velvoitteita. Yhdennetty mutta itsenäinen oikeusperusta on perusteltu YMP:n pitkäaikaisen ja strategisen luonteen sekä menojen luonteen (tulotuki, investoinnit ja yhteistyö) vuoksi. Kun otetaan huomioon monivuotisen rahoituskehyksen yleinen hallintojärjestelmä, sopivin väline ehdotetun kehyksen toteuttamiseksi on yhteistä maatalouspolitiikkaa koskeva asetus, joka täydentää ehdotettujen kumppanuusrahastoa koskevan asetuksen ja tuloksellisuusasetuksen erityisiä yhteiseen maatalouspolitiikkaan sovellettavia säännöksiä. Kuten ennenkin, se toimii yhdessä yhteisen markkinajärjestelyn kanssa.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTIEN TULOKSET

- **Jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset**

Komissio julkaisi marraskuussa 2023 kertomuksen jäsenvaltioissa YMP:n strategiasuunnitelmien eteen tehdyistä yhteisistä ponnisteluista tällä hetkellä voimassa olevan asetuksen (EU) 2021/2115 mukaisesti. Siinä nousi esiin seuraavia keskeisiä havaintoja:

- YMP:n uudet strategiasuunnitelmat ovat sopiva väline YMP:n toimintapoliittisten pyrkimysten edistämiseksi;
- YMP:n strategiasuunnitelmat tukevat edelleen maataloustuloja, taloudellista kestävyyttä ja maatalousalan häiriönsietokykyä;
- riskinhallintavälineitä on vahvistettava ja niiden käyttöönottoa on lisättävä kaikkialla unionissa EU:n tai kansallisten järjestelmien avulla;
- suunnitelmissa kiinnitetään edellistä YMP-kautta enemmän huomiota ympäristöasioihin, mutta ilmastonmuutoksen hillintää on mahdollista edistää vielä enemmän erityisesti parantamalla hiilen sitomista; ilmastonmuutokseen sopeutumiseen liittyviin haasteisiin vastaamiseksi taas tarvitaan kokonaisvaltaisempaa ja pidemmälle aikavälille suunniteltua lähestymistapaa, joka edellyttää soveltuvia hoitokäytäntöjä ja investointeja;
- edistymistä on tapahtunut kestävässä luonnonvarojen hoidossa, erityisesti maaperän ja kemiallisia tuotantopanoksia koskevan riippuvuuden vähentämisen osalta;
- tarvitaan kokonaisvaltaisempia, tietyille aloille kohdennettuja lähestymistapoja, joissa otetaan huomioon alojen taloudelliset, sosiaaliset ja ympäristöön liittyvät haavoittuvuudet ja edut: esimerkiksi laajaperäisten karjankasvatusjärjestelmien

positiivista vaikutusta biologiseen monimuotoisuuteen, hiilen sitomiseen, maisemiin, kulttuuriperintöön ja maaseudun elinkeinoihin olisi tehostettava;

- kokonaistilanne riippuu myös YMP:n ulkopuolisista osatekijöistä sekä muista ulkoisista muuttajista, kuten markkinoiden kehityksestä ja kuluttajien mieltymyksistä.

Jäsenvaltioiden yhteistä kunnianhimoa ja yhteisiä ponnisteluja koskevassa yleiskertomuksessa komissio katsoi, että lisähuomiota tarvitaan erityisesti seuraavilla aloilla: osaamisen, koulutuksen ja neuvonannon vahvistaminen kaikilla tasoilla, hyvien käytäntöjen vaihdon edistäminen, jotta jäsenvaltioita ja sidosryhmiä voidaan opastaa paremmin, tiettyjen interventtioiden aiheuttaman hallinnollisen rasitteen vähentäminen sekä täytäntöönpanon ja tulosten seuranta (sekä YMP:n strategiasuunnitelmien mukauttaminen tarvittaessa).

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Komissio teki aktiivisesti yhteistyötä sidosryhmien kanssa monivuotisen rahoituskehysten aloitteiden valmistelun yhteydessä.

Tammikuussa 2024 käynnistettiin strateginen vuoropuhelu EU:n maatalouden tulevaisuudesta, ja siihen osallistui 29 keskeistä sidosryhmää, jotka edustivat Euroopan maatalouselintarvikealaa, kansalaisyhteiskuntaa, maaseutuyhteisöjä ja tiedeyhteisöä. Vuoropuhelun tarkoituksena oli päästä yhteisymmärrykseen ja luoda visio EU:n maatalous- ja elintarvikejärjestelmien tulevaisuudesta. Strategisessa vuoropuhelussa korostui tarve jatkaa sosioekonomisen tuen antamista sitä eniten tarvitseville viljelijöille, myönteisten ympäristöön, yhteiskuntaan ja eläinten hyvinvointiin liittyvien tulosten edistämistä yhteiskunnassa sekä suotuisten olosuhteiden elvyttämistä maaseutualueilla. Vuoropuhelussa todettiin, että maataloutta ja elintarviketuotantoa, maaseudun kehittämistä, ilmastoneutraaliutta ja biologisen monimuotoisuuden ennallistamista koskevien EU:n tavoitteiden saavuttaminen edellyttää erillistä ja oikeasuhteista työarviota, joka palvelee kaikkia pyrkimyksiä tasapainoisesti ja tasapuolisesti. Periaate on tähdellinen, jotta siirtymästä saadaan taloudellisesti kannattava ja voidaan edistää sukupolvenvaihdosta, elvyttää maaseutualueita ja tukea epäedullisessa kilpailuasemassa olevia mutta EU:n maatalouden monimuotoisuuden kannalta välttämättömiä maatiloja.

Lisäksi hiljattain perustetun Euroopan maatalous- ja elintarviketoimikunnan (EBAF), joka kokoaa yhteen maatalousyhteisöä, muita elintarvikeketjun toimijoita ja kansalaisyhteiskuntaa edustavia järjestöjä, puitteissa käytiin 19. toukokuuta 2025 ja 19.–20. kesäkuuta 2025 keskusteluja siitä, miten vuoden 2027 jälkeisessä YMP:ssä voitaisiin kohdentaa suorat tuet paremmin ja siirtyä ehdoista kannustimiin.

YMP:n tulevaisuuteen liittyviä lisänäkemyksiä kerättiin EU:n nykyisten sidosryhmäfoorumien puitteissa järjestetyissä kokouksissa ja teknisissä tilapäistyöryhmissä, joihin osallistui EU:n sidosryhmiä ja jäsenvaltioita.

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Joulukuussa 2023 ja toukokuussa 2024 järjestettiin teknisiä työpajoja, joissa asiantuntijoilta kerättiin näyttöä ja tietoa YMP:hen liittyvistä kysymyksistä. Työpajat mahdollistivat näkemysten vaihdon EU:n sidosryhmien, jäsenvaltioiden ja komission yksiköiden välillä sekä edistymisen YMP:n nykyaikaistamis- ja yksinkertaistamisprosessissa huomioon otettavien tärkeimpien päätelmien ja kysymysten muotoilussa.

Häiriönsietokykyä käsitelleessä ensimmäisessä työpajassa todettiin tarve vahvistaa riskinhallintavälineitä maatilatasolla ja riskinjakoa koskevia mahdollisuuksia koko arvoketjussa kokonaisvaltaisemman lähestymistavan kautta, myös ennaltaehkäisyyn osalta. Toisen työpajan aiheena oli ruokaturva, ja kestävyyttä käsitelleessä kolmannessa työpajassa oltiin laajalti yhtä mieltä siitä, että viljelijät tarvitsevat apua uusien innovaatioiden testaamisessa sekä enemmän riippumatonta neuvontaa. YMP:n hallintoa ja tuloksellisuutta käsitelleessä neljännessä työpajassa tuettiin yleisesti YMP:n uutta täytäntöönpanomallia, ja osallistujat korostivat vakauden, joustavuuden ja yksinkertaistamisen tarvetta (erityisesti viljelijöiden kannalta); olisi tutkittava vahvemmin vapaaehtoisuuteen nojaavia lähestymistapoja, parannettava kykyä reagoida ulkoisiin häiriöihin ja kehitettävä valvonnan ja seuraamusten oikeasuhteisuutta. Viimeisessä työpajassa käsiteltiin solidaarisuutta ja maaseutualueita. Työpajassa tuettiin yleisesti aiempaa yhdenmukaisempia politiikkatoimia, jotka ovat olennaisen tärkeitä, kun otetaan huomioon maaseudun haasteiden laaja-alaisuus, ja tuotiin myös esiin, että YMP ei yksin riitä haasteisiin vastaamiseen, että parhaita käytäntöjä kyllä on olemassa, mutta niitä ei ole otettu käyttöön, ja että viranomaisten valmiuksia on parannettava ja kehyksiä yksinkertaistettava.

Osana viljelijöiden ja maaseutuyhteisöjen digitaalista siirtymää koskevaa komission ennakoivaa hanketta järjestettiin osallistavia työpajoja, joihin osallistui sidosryhmiä. Työpajat järjestettiin maaliskuun 2022 ja toukokuun 2023 välisenä aikana. Komissio osallistui yhdessä jäsenvaltioiden kanssa puheenjohtajavaltio Espanjan toteuttamaan avointa strategista riippumattomuutta koskevaan ennakointiin, jossa käsiteltiin maatalous- ja elintarvikealaa yhtenä neljästä strategisesta alasta.

Komissaari Christophe Hansenin johdolla kesäkuussa 2025 käydyn täytäntöönpanoa koskevan vuoropuhelun perusteella voitiin määrittää prioriteetit nykyisten YMP:n välineiden parantamiseksi.

- **Vaikutustenarviointi**

Ehdotuksen pohjana on vuosien 2028–2034 monivuotisen rahoituskehysten kumppanuusrahastoa koskevan komission ehdotuksen yhteydessä tehty vaikutustenarviointi, jossa tarkastellaan kumppanuussuunnitelmien rakenteen eri vaihtoehtoja. Arvioinnissa keskityttiin kahteen keskeiseen näkökohtaan: täytäntöönpanomalliin, jolla määritetään varojen maksamistavat, ja hallinnointitapaan, jolla säännellään EU:n menojen toteutusta ja valvontaa.

Vaikutustenarvioinnissa arvioitiin eri vaihtoehtoja yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) yhdistämiseksi yhdeksi suunnitelmaksi.

Vaihtoehto 1 (jossa YMP on erillään kumppanuussuunnitelmista) perustuisi nykyisten YMP:n strategiasuunnitelmien täytäntöönpanon myötä kertyneeseen asiantuntemukseen. Tällä lähestymistavalla voitaisiin varmistaa jatkuvuus, mahdollistaa hallitut muutokset ja selkeyttää unionin ja kansallisen tason vastuualueita.

Yhdenmukainen YMP mahdollistaisi laajemman yksinkertaistamisen sekä paremmat synergiaedut politiikan tavoitteiden saavuttamiseksi ja ennakoitavuuden varmistamiseksi tuensaajien kannalta. Tulevan YMP:n yhden rahaston lähestymistapa mahdollistaisi kohdennetun tuen, mutta toisaalta se rajoittaisi kykyä vastata uusiin tai odottamattomiin tarpeisiin ja muuttuviin prioriteetteihin. Tehokkuuden lisäämiseksi politiikan suunnittelun keskeisiä näkökohtia, kuten seurantaa, tuloksia ja tarkastuksia koskevia järjestelmiä, on kuitenkin mahdollista yhdenmukaistaa edelleen tulevassa monivuotisessa rahoituskehyksessä.

Tämä lisäisi hallinnollisten menettelyjen synergiaetuja ja vähentäisi jäsenvaltiolle aiheutuvia kustannuksia.

Sitä vastoin vaikutustenarviointi osoittaa, että YMP:n yhdentäminen täysin (vaihtoehto 2 b) edellyttäisi erityissääntöjen käyttöönottoa, jotta voidaan varmistaa sisämarkkinoiden eheys ja reilu kilpailu viljelijöiden välillä – tämä koskee erityisesti maataloustuloja suoraan tukevia välineitä, kuten suoraa tukia, jotka ovat ratkaisevan tärkeitä viljelijöiden toimeentulon kannalta.

Vaikutustenarvioinnin perusteella kutakin jäsenvaltiota varten laadittavat suunnitelmat varmistaisivat johdonmukaisemman ohjelmasuunnittelun, jossa otetaan huomioon kansalliset ja alueelliset tarpeet ja joka tukee unionin prioriteetteja. Yhdellä ainoalla määrärahalta kutakin jäsenvaltiota kohden varmistettaisiin rahoituksen tehokas ja joustava kohdentaminen, jolloin varoja voitaisiin kohdentaa uudelleen helposti uusien prioriteettien tai haasteiden ilmetessä. Kaiken kaikkiaan vaikutustenarvioinnissa todetaan, että soveltamisalan laajentaminen ja yhdenmukainen hallintomalli toisivat merkittäviä hyötyjä, ja ne lisäisivät muun muassa johdonmukaisuutta, yksinkertaisuutta ja joustavuutta.

- **Säätelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Yksinkertaistaminen on komission yleinen prioriteetti, ja sen tavoitteena on vähentää hallinnollista rasitetta ja tarpeetonta monimutkaisuutta sekä suosia nopeutta ja joustavuutta.

Yhteiseen maatalouspolitiikkaan liittyvien säännösten määrää on vähennetty huomattavasti, ja kumppanuusrahastoa koskevan asetuksen, YMP-asetuksen ja yhteistä markkinajärjestelyä koskevan asetuksen artikkelit ovat sopusoinnussa keskenään. Yleisesti ottaen vaatimusten yksityiskohtaisuutta ja määrää on vähennetty, ja erityistä huomiota kiinnitetään YMP:n oikeudellisen kehityksen toiminnan kannalta olennaisiin säännöksiin. Tämä paitsi vähentää säännösten lukumäärää myös parantaa lainsäädännön laatua ja vähentää sen monimutkaisuutta. Lisäksi se tarjoaa jäsenvaltioille enemmän joustovaraa yhteisten YMP:n välineiden mukauttamiseen niille ominaisten tarpeiden ja haasteiden mukaisesti.

Ehdotuksessa yhdenmukaistetaan nykyisestä kahden rahaston rakenteesta (maataloustukirahasto ja maaseuturahasto) rahoitettavat interventiot ja yhdenmukaistetaan kilpailukykyä, häiriönsietokykyä, innovointia ja kestävyystavoitteita koskevia välineitä, jotta niiden avulla voidaan pyrkiä yhdessä parempiin lopputuloksiin. Yhdenmukaistaminen paitsi lisää käytettävissä olevan tuen vaikuttavuutta myös tuo hallinnointiin lisää joustavuutta ja yksinkertaisuutta, millä puolestaan saadaan interventioista tehokkaampia ja kohdennettumampia sekä viljelijöiden että viranomaisten kannalta. Joustavuuden lisääntyessä jäsenvaltiot saavat liikkumavaraa hahmotella, suunnitella ja panna täytäntöön YMP:n tuen välineet niin, että alan erityistarpeisiin vastataan mahdollisimman hyvin.

Yksinkertaistaminen tuensaajien näkökulmasta toteutuu muun muassa

- yksinkertaistamalla ehdollisuutta (vastuullinen tilanhoito). Tämä tapahtuu vähentämällä interventiotyyppien lukumäärää (monia niistä on yhdistetty, esim. ekojärjestelmät ja maatalouden ympäristö- ja ilmastositoumukset, suorien tukien järjestelmien merkittävä vähentäminen), rajaamalla interventiotyyppit aiempaa tarkemmin ja sisällyttämällä asetukseen vain keskeiset vaatimukset;

- tarjoamalla enemmän kertakorvauksia. Tämä mahdollistaa yksinkertaisemmat hakumenettelyt, jotka vähentävät hallinnollista rasitetta sekä tuensaajien että hallintoviranomaisten kannalta.

Jäsenvaltioiden näkökulmasta yksinkertaisuutta lisäävät

- yksi rahasto: tämä poistaa tarpeen monimutkaisille siirtoja koskeville säännöille ja kutakin rahastoa koskeville erillisille säännöstöille. Valvontataakkaa siirretään maksajavirastoilta olemassa oleville toimivaltaisille kansallisille valvontaelimille, mikä vähentää päällekkäisten tiloilla tehtävien tarkastusten riskiä;
- ehdotuksessa yhdenmukaistetut maksuaikataulut, joilla poistetaan kankeutta ja varmistetaan oikea-aikaiset maksut viljelijöille, mikä mahdollistaa tiiviimmän kytköksen interventioiden tosiasialliseen täytäntöönpanoon.

- **Perusoikeudet**

Ehdotuksessa noudatetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa vahvistetut periaatteet sellaisina kuin ne on esitetty komission ehdotuksessa kumppanuusrahastoa koskevaksi asetukseksi. Kyseisen asetusehdotuksen säännöksiä, jotka koskevat perusoikeuksien ja oikeusvaltioperiaatteen kunnioittamista, sovelletaan myös yhteiselle maatalouspolitiikalle osoitettavaan tukeen.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Kansallisista ja alueellisista kumppanuussuunnitelmista saatavien etujen hyödyntämiseksi vuosien 2028–2034 monivuotista rahoituskehystä koskevassa komission ehdotuksessa (lisätään viite) yhteinen maatalouspolitiikka sisällytetään kumppanuusrahastoon. Merkittävä osa kumppanuusrahastosta osoitetaan maatalouden tulotukeen, jotta tuensaajille voidaan tarjota vakaata ja ennakoitavaa tukea. Maatalouden tulotukeen on varattu vähintään 293,7 miljardia euroa kumppanuusrahaston määrärahoista.

Tätä rahoitusta voidaan täydentää kumppanuusrahastosta soveltamalla synergiaa hyödyntävää suunnittelua toimiin, jotka palvelevat useampaa kuin yhtä tavoitetta, kuten maatalous ja energia, osaaminen ja sosiaalinen infrastruktuuri, vesi ja yhteydet. Lisäksi kumppanuusrahastoa koskevassa asetuksessa säädetään EU-välineestä osoitettavasta 6,3 miljardin euron rahoituksesta maataloustuotteiden menekinedistämiseen, kriisinhallintatoimiin ja Unity Safety Net -aloitteeseen (johon integroidaan nykyinen maatalousalan varaus) sekä esimerkiksi verkostoja ja seurantaa koskevan teknisen avun rahoitusosuuteen.

Maatalouden rahoitus voi hyötyä Euroopan kilpailukykyrahaston hankkeista, ja se on edelleen olennainen osa EU:n tutkimuksen puiteohjelmaa terveyttä, maataloutta ja biotaloutta koskevien osa-alueiden osalta, joilla voidaan tukea tutkimusta ja innovointia elintarvikkeiden, maatalouden, maaseudun kehittämisen ja biotalouden alalla. Yhdistelmän avulla voidaan säilyttää tällä hetkellä käytettävissä olevat välineet ja käyttää niitä parhaalla mahdollisella tavalla.

YMP-ehdotuksen rahoitusvaikutusten yksityiskohdat esitetään kumppanuusrahastoa koskevaan ehdotukseen liitettyssä rahoitus selvityksessä.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Tätä aloitetta seurataan vuosien 2028–2034 monivuotiseen rahoituskehykseen sovellettavan tuloskehyksen avulla, joka esitetään ehdotuksessa asetukseksi [tuloksellisuusasetus]. Tuloskehyksessä säädetään täytäntöönpanokertomuksesta ohjelman täytäntöönpanovaiheen aikana sekä asetuksen (EU, Euratom) 2024/2509¹ 34 artiklan 3 kohdan mukaisesti tehtävästä takautuvasta arvioinnista. Arviointi tehdään parempaa sääntelyä koskevien komission suuntaviivojen mukaisesti ja kumppanuusrahaston tavoitteiden kannalta merkityksellisten indikaattoreiden perusteella.

- **Selittävät asiakirjat (direktiivien osalta)**

Ei sovelleta.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Tämä ehdotus on osa vuosien 2028-2034 monivuotista rahoituskehystä koskevaa säädöspakettia, johon sisältyvät myös kumppanuusrahastoa koskeva asetukset ja tuloksellisuusasetus, joissa säädetään rahoituksesta, horisontaalisten periaatteiden kehiksestä, kumppanuusrahaston hallinnointisäännöistä, rahoituskehiksestä, kumppanuussuunnitelmien sisältöä ja hyväksymistä ja niiden hallinnointia koskevista yleisistä säännöistä sekä varmennuspaketista sekä tuloskehiksestä ja seurantakehiksestä.

Näitä yleisiä sääntöjä täydennetään tässä ehdotuksessa erityisillä säännöillä, joita sovelletaan yhteiseen maatalouspolitiikkaan sekä kumppanuussuunnitelmien maataloutta käsittelevään lukuun.

Ehdotuksella täydennetään myös asetuksen (EU) N:o 1308/2013² muuttamista koskevassa asetusehdotuksessa esitettyjä sääntöjä, jotka koskevat tiettyjen alojen interventioita ja koulujakelujärjestelmiä.

Yhteistä maatalouspolitiikkaa koskeva asetukset

Ehdotetun asetuksen 1 ja 2 artiklassa säädetään soveltamisalasta, YMP:n kansallisista suosituksista ja ohjauksesta. Ehdotetun asetuksen 3 ja 4 artiklassa esitetään ympäristö-, ilmasto- ja sosiaalipolitiikkaan liittyviä YMP:n osatekijöitä, mukaan lukien ympäristö- ja ilmastoprioriteetit. Ehdotetun asetuksen 5 artiklassa luetellaan kaikki YMP:n interventiot ja vahvistetaan tulotuki-interventioita koskevat säännökset. Ehdotetun asetuksen 6–20 artiklassa esitetään YMP:n interventioita koskevat vaatimukset sekä kohdentamista koskevat säännökset.

Ehdotetun asetuksen sukupolvenvaihdukseen liittyvissä 15 ja 16 artiklassa annetaan yksityiskohtaiset säännökset, jotka koskevat nuorille viljelijöille tarkoitettua käynnistyspakettia. Käynnistyspaketti koostuu kattavasta joukosta nuorille viljelijöille suunnattuja interventioita, joilla helpotetaan heidän pääsyään maatalousalalle ja tuetaan

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU, Euratom) 2024/2509, annettu 23 päivänä syyskuuta 2024, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä (uudelleenlaadittu) (EUVL L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj>).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1308/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj>).

toiminnan aloittamista. Ehdotetun asetuksen 18, 19 ja 20 artikla koskevat muita YMP:n interventioita, jotka rahoitetaan kumppanuussuunnitelmien määrärahoista. Niissä vahvistetaan interventiot, jotka koskevat yhteistyötä, Leader-ohjelmaa, tietämyksen jakamisen ja innovoinnin tukemista maa- ja metsätaloudessa sekä maaseutualueilla. Lisäksi niissä säädetään muista YMP:tä koskevista toimista.

Ehdotetun asetuksen 21 artiklassa säädetään YMP:n tiedonhallinnosta, mukaan lukien YMP:n tiedonhallinnosta vastaavaa viranomaista koskevat säännökset.

Ehdotetun asetuksen 22–25 artiklassa vahvistetaan yleiset ja loppusäännökset, mukaan lukien komissiolle siirretty valta täydentää tätä asetusta, täytäntöönpanovalta, jonka nojalla komissio voi toteuttaa tästä asetuksesta poikkeavia toimia erityisongelmien ratkaisemiseksi perustelluissa hätätilanteissa, komiteamenettely ja loppusäännökset.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS**yhteiselle maatalouspolitiikalle myönnettävän unionin tuen täytäntöönpanoedellytysten vahvistamisesta vuosiksi 2028–2034**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon vuoden 1979 liittymisasiakirjan ja erityisesti siihen liitetystä puuvillaa koskevassa pöytäkirjassa N:o 4 olevan 6 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottavat huomioon tilintarkastustuomioistuimen lausunnon³,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁴,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon⁵,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Komission 19 päivänä helmikuuta 2025 antamassa tiedonannossa ”Maataloutta ja elintarvikkeita koskeva visio”⁶ todetaan, että vuoden 2027 jälkeisessä yhteisessä maatalouspolitiikassa, jäljempänä ’YMP’, lisätään jäsenvaltioiden vastuuta ja vastuuvollisuutta siitä, miten ne saavuttavat YMP:n tavoitteet, tukevat ja vakauttavat viljelijöiden tuloja, houkuttelevat tulevaa viljelijäsukupolvea ja takaavat elintarviketurvan. Uusi YMP on yksinkertaisempi ja kohdennetumpi unionin yhteinen politiikka, jossa viljelijöille annetaan enemmän joustovaraa ja jossa siirrytään vaatimuksista viljelijöille suunnattuihin kannustimiin.
- (2) Vuosien 2028–2034 monivuotista rahoituskehystä koskeva säädöspaketti sisältää Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) .../... [kumppanuusrahastoa koskeva asetusta], jolla perustetaan kansallista ja alueellista kumppanuutta koskeva rahasto, jäljempänä ’kumppanuusrahasto’, vuosiksi 2028–2034, ja jolla ryhmitellään uudelleen jäsenvaltioille ennalta kohdennetut määrärahat kumppanuusrahastoon,

³ EUVL C , , s. .

⁴ EUVL C , , s. .

⁵ EUVL C , , s. .

⁶ KOMISSION TIEDONANTO EUROOPAN PARLAMENTILLE, NEUVOSTOLLE, EUROOPAN TALOUS- JA SOSIAALIKOMITEALLE JA ALUEIDEN KOMITEALLE Maataloutta ja elintarvikkeita koskeva visio - Maatalous- ja elintarvikealasta houkutteleva tuleville sukupolville, COM(2025)75 final; <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?uri=CELEX:52025DC0075>.

mukaan lukien Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2021/2115⁷ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2021/2116⁸ perustetut Euroopan maatalouden tukirahasto, jäljempänä 'maataloustukirahasto', ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahasto, jäljempänä 'maaseuturahasto'. Kumppanuusrahasto olisi pantava täytäntöön käyttämällä kansallisia ja alueellisia kumppanuussuunnitelmia, jäljempänä 'kumppanuussuunnitelmat', ja EU-välineellä, joilla tavoitellaan lisää joustavuutta ja vastataan kriiseihin ja toimiin, jotka edellyttävät unionin tason ohjausta tai koordinoitua. Tätä YMP:lle osoitettavaa unionin tukea myönnetään kumppanuusrahastosta asetuksessa (EU) .../... [*kumppanuusrahastoa koskeva asetus*] ehdotettujen kyseistä rahastoa koskevien sääntöjen mukaisesti.

- (3) Maatalouden osalta asetuksen (EU) .../... [*kumppanuusrahastoa koskeva asetus*] 3 artiklan c alakohdassa tarkoitetussa kumppanuusrahaston yleistavoitteessa otetaan huomioon SEUT-sopimuksen 39 artiklassa vahvistetut tavoitteet. YMP:n erityistavoitteet edistävät suoraan elämänlaadun ylläpitämistä unionissa, ja jäsenvaltioiden on pantava ne täytäntöön kumppanuussuunnitelmissaan.
- (4) Sen varmistamiseksi, että unioni vastaa asianmukaisesti kiireellisimpiin maatalousalaa koskeviin haasteisiin, on aiheellista säätää ohjausmekanismista, jossa tulevat esiin maataloutta ja elintarvikkeita koskevassa visiossa esitetyt kohdennettua politiikkaa koskevat suuntaviivat. Jotta maatalousalan kilpailukykyä, häiriönsietokykyä ja kestävyyttä voidaan edistää sidosryhmien kuulemisista saatujen tulosten mukaisesti, YMP:n kansallisissa suosituksissa olisi tarjottava riittävästi poliittista ohjausta unionin tasolla jäsenvaltioiden opastamiseksi kumppanuussuunnitelmien laatimisessa maatalouden osalta sekä määriteltävä tarvittavat interventiot jäsenvaltioiden erityisten haasteiden ja tarpeiden perusteella.
- (5) Jotta voidaan varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset ja yhteinen tukikehys unionin maatalousalalla, jäsenvaltioiden olisi määriteltävä kehyksen osatekijät ottaen huomioon paikalliset erityispiirteet ja -tarpeet sekä YMP:n tavoitteet, kun taas unionin olisi tarjottava yhteinen politiikkakehys, jolla tuki kohdennetaan sitä eniten tarvitseville.
- (6) YMP:llä on ollut myönteinen vaikutus maatalouden sukupolvenvaihdokseen, mutta edelleen esiintyy esteitä, jotka liittyvät erityisesti perusinfrastruktuuriin ja -palvelujen tarjoamiseen maaseutualueilla, maan hankintaan sekä nuorten ja eläkkeelle jäävien viljelijöiden sosiaaliseen turvaverkkoon. Nuorten ja uusien viljelijöiden erityistarpeisiin vastaamiseksi kutakin jäsenvaltiota olisi vaadittava sisällyttämään kumppanuussuunnitelmaansa sukupolvenvaihdosstrategia, jonka olisi perustuttava kansallisen tilanteen arviointiin komission maataloutta ja elintarvikkeita koskevan vision, jossa asetetaan etusijalle EU:n maatalous- ja elintarvikealan pitkän aikavälin kestävyys ja houkuttelevuus, mukaisesti. Nuorten viljelijöiden alalle pääsyn ja toiminnan aloittamisen helpottamiseksi jäsenvaltioiden olisi myös kehitettävä nuorille

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/2115, annettu 2 päivänä joulukuuta 2021, jäsenvaltioiden yhteisen maatalouspolitiikan nojalla laadittavien, Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) rahoitettavien strategiasuunnitelmien (YMP:n strategiasuunnitelmat) tukea koskevista säännöistä sekä asetusten (EU) N:o 1305/2013 ja (EU) N:o 1307/2013 kumoamisesta (EUVL L 435, 6.12.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2115/oj>).

⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/2116, annettu 2 päivänä joulukuuta 2021, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta sekä asetuksen (EU) N:o 1306/2013 kumoamisesta (EUVL L 435, 6.12.2021, s. 187, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2116/oj>).

viljelijöille kattava käynnistyspaketti, johon sisältyy nuoriin viljelijöihin kohdennettu kattava interventtiopaketti.

- (7) Kannustimien ja vaatimusten välisen tasapainon parantamista koskevan tavoitteen mukaisesti jäsenvaltioiden olisi kohdennettava kumppanuussuunnitelmien kautta tukea YMP:n prioriteettialoihin, jotka ovat olennaisen tärkeitä maatalouden pitkän aikavälin kestävyysnäkymien kannalta. Vuoden 2027 jälkeisellä YMP:llä olisi nopeutettava siirtymistä kestävämpiin tuotantomenetelmiin ja edistettävä vuoden 2050 ilmastoneutraaliustavoitteen saavuttamista. Uuden YMP:n olisi tarjottava parempia palkkioita kunnianhimoisista ekosysteemipalveluista, jotka ylittävät pakollisten vaatimusten kautta saavutetut tulokset. Uudessa YMP:ssä olisi tasapainotettava vastuullisen tilanhoidon pakolliset vaatimukset ja maatalouden ympäristö- ja ilmastotoimet, joilla tuetaan ympäristöä, ilmastoa ja eläinten hyvinvointia hyödyttäviä sitoumuksia sekä siirtymistä kestävämpiin tuotantojärjestelmiin.
- (8) Vastuullisesta tilanhoidosta olisi säädettävä sen takaamiseksi, että YMP:n tuki on linjassa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU, Euratom) 2024/2509⁹ vahvistetun ”ei merkittävää haittaa” -periaatteen kanssa. Vastuulliseen tilanhoitoon olisi sisällytettävä ympäristö- ja sosiaalisen ehdollisuuden vähimmäisvaatimukset sekä jäsenvaltioiden suunnittelemat suojelukäytännöt, joilla pyritään saavuttamaan keskeiset tavoitteet, kuten maaperän ja jokien suojelu pilaantumiselta. Jäsenvaltioilla olisi oltava joustovaraa mukauttaa kyseiset suojelukäytännöt niiden erityisiin maantieteellisiin ja ilmastollisiin olosuhteisiin ja tuotantojärjestelmiin, myös vahvistamalla poikkeuksia. Sosiaalisesti kestävä maatalouden edistämisen vuoksi tietyt YMP:n tuet edellyttävät työoloja ja -ehtoja sekä työturvallisuutta ja -terveyttä koskevien vaatimusten noudattamista. Eurooppalaista peruskirjaa ja erilaisia kansallisia kehyksiä ja työmarkkinamalleja olisi kunnioitettava, työmarkkinaosapuolille tai jäsenvaltioille ei pitäisi asettaa täytäntöönpanoa tai valvontaa koskevia lisävelvoitteita ja kaksinkertaisia oikaisuja olisi vältettävä.
- (9) Viljelijöiden tulotuen olisi edelleen oltava keskeinen politiikan väline, jolla taataan oikeudenmukaiset tulot viljelijöille sekä kestävä maatalous ja elintarviketuotanto. Sillä olisi edistettävä kilpailukykyistä ja häiriönsietokykyistä maatalousalaa, jolla pyritään laadukkaaseen tuotantoon ja resurssitehokkuuden etuihin, sekä turvattava sukupolvenvaihdos ja siten pitkän aikavälin ruokaturva. Tulotuen määrärahat olisi varattava käytettäväksi ainoastaan viljelijöiden tulotukeen, jotta voidaan varmistaa unionin maatalousalan vakaus ja ennustettavuus. Uuteen YMP:hen olisi vaikuttavuuden ja tehokkuuden varmistamiseksi sisällytettävä virtaviivaistettu ja johdonmukainen tulotukea koskevien interventiotyyppien välineistö, jonka avulla jäsenvaltiot voivat saavuttaa YMP:n tavoitteet.
- (10) Koska tuki on kohdennettava sitä eniten tarvitseville, jäsenvaltioiden olisi maksettava asteittain alenevaa pinta-alan perustuvaa tulotukea ainoastaan niille henkilöille, joiden pääasiallinen toiminta on maataloustoimintaa, ja varmistettava samalla, että pienviljelijöitä ja useampaa toimintaa harjoittavia viljelijöitä, jotka harjoittavat vähintään vähimmäistason maataloustoimintaa, ei suljeta tuen ulkopuolelle.
- (11) Kun otetaan huomioon tarve parantaa maatilojen häiriönsietokykyä ja riskinhallintaa, viljelijöille olisi myönnettävä tukea, jotta he voivat parantaa kykyään selviytyä kasvavista riskeistä ja kriiseistä, jotka liittyvät esimerkiksi ilmastomuutokseen tai

⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2024/2509, annettu 23 päivänä syyskuuta 2024, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä (uudelleenlaadittu) (EUVL L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj>).

markkinoiden epävakauteen, ja jotta he voivat osallistua riskinhallintavälineisiin, mukaan lukien tuki vakuutusmaksuihin ja keskinäisten rahastojen rahoitusosuuksiin kaikissa jäsenvaltioissa. Alan häiriönsietokykyä vahvistavaa ennakoivaa lähestymistapaa riskinhallintaan olisi edistettävä vahvistamalla asianmukaiset enimmäistukitasot ja luomalla kannustimia riskejä ehkäiseviä toimenpiteitä toteuttaville viljelijöille.

- (12) YMP:n tavoitteiden saavuttamiseen olisi pyrittävä myös tukemalla viljelijöiden ja metsänomistajien toteuttamia investointeja. Tällaiset investoinnit voivat koskea muun muassa infrastruktuureja, jotka liittyvät maa- ja metsätalouden kehittämiseen, nykyaikaistamiseen tai sopeuttamiseen ilmastomuutokseen, peltometsäviljelyn käytäntöihin, energiaan ja veteen, täsmäviljelyyn tai tulonlähteiden monipuolistamiseen muulla toiminnalla, esimerkiksi maatilamatkailulla ja biotaloudella. Lisäksi olisi oltava mahdollista tukea investointeja maa- tai metsätalouden tuotantokyvyn palauttamiseen luonnonkatastrofien, epäsuotuisien sääolojen tai muiden katastrofien jälkeen, mukaan lukien tulipalot, myrskyt, tulvat, tuhoajat ja taudit.
- (13) Kun otetaan huomioon, että viljelijöiden on tasapainotettava ammatilliset sekä henkilökohtaiset ja perheeseen liittyvät velvollisuudet, olisi oltava mahdollista tarjota tukea maatalojen lomituspalveluihin, joilla helpotetaan viljelijöiden korvaamista sairausloman, perheenlisäyksen, loman tai koulutukseen osallistumisen aikana. Olisi oltava mahdollista tukea näiden palvelujen perustamista ja viljelijän korvaavien tilapäisten työntekijöiden palkkoja.
- (14) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava tuki Leader-ohjelmalle sosiaalisen, taloudellisen, ympäristöön liittyvän ja digitaalisen siirtymän edistämiseksi maaseutualueilla. Olisi oltava mahdollista myöntää kumppanuussuunnitelmien nojalla tukea laatu- ja ympäristöjärjestelmiin ja menekinedistämistoimiin sekä lyhyeen toimitusketjuun ja paikallisten markkinoiden kehittämiseen.
- (15) Koska on tarpeen edistää innovointia ja kestävämpiä käytäntöjä, maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä koskevan eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden¹⁰, jäljempänä 'EIP-AGRI', olisi edelleen oltava keskeinen toimintapolitiittinen väline, jolla tuetaan interaktiivista innovointia ja tehostetaan toimijoiden välistä tiedonvaihtoa käyttövalmiiden ratkaisujen levittämiseksi. Yhteisen maatalouspolitiikan ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) .../... perustetun EU:n tutkimuspuiteohjelman (FP10) välisten synergiaetujen olisi kannustettava maatalousalaa hyödyntämään parhaalla mahdollisella tavalla tutkimuksen ja innovoinnin tuloksia, erityisesti niitä, jotka perustuvat FP10:stä ja EIP-AGRISTA rahoitettaviin hankkeisiin ja johtavat innovaatioihin maatalous- ja biotalousalalla ja maaseutualueilla.
- (16) Maatalouden julkisten tietojärjestelmien välisen yhteentoimivuuden parantaminen voi tuoda merkittäviä etuja, mukaan lukien tiedonkeruusta aiheutuvan rasitteen keveneminen, tiedonkeruun tehostuminen ja politiikan seurannan tiivistyminen. Jäsenvaltioiden olisi pyrittävä näihin tavoitteisiin ottamalla käyttöön raportointirasitteen vähentämiseksi periaate, jonka mukaan tiedot kerätään vain kerran ja niitä käytetään useita kertoja. Nimeämällä yksi viranomainen, joka koordinoi yhteentoimivuuteen tähtääviä toimia, ja investoimalla yksilöllisiin tilatunnisteisiin,

¹⁰ KOMISSION TIEDONANTO EUROOPAN PARLAMENTILLE JA NEUVOSTOLLE – Eurooppalainen innovaatiokumppanuus ”Maatalouden tuottavuus ja kestävyys” (COM(2012) 79 final).

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 910/2014¹¹ tarkoitettuun eurooppalaiseen digitaalisen identiteetin lompakkoon ja datan yhteiskäyttöinfrastruktuuriin voidaan keventää hallinnollista raskautta, virtaviivaistaa raportointivelvoitteita ja vahvistaa viljelijöiden asemaa datan arvoketjussa, mikä viime kädessä tukee YMP:n tavoitteita.

- (17) Tämän asetuksen muiden kuin olennaisten osien täydentämiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti. Oikeusvarmuuden takaamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta täydentää tätä asetusta toimilla, joilla varmistetaan, että jäsenvaltiot panevat täytäntöön YMP:n täytäntöönpanossa, seurannassa ja arvioinnissa käytettävien tietojärjestelmien yhteentoimivuuden sekä niiden välillä tapahtuvan saumattoman tietojenvaihdon.
- (18) Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset edellytykset tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta vahvistaa tietojärjestelmien välisen yhteentoimivuuden saavuttamiseksi ja ylläpitämiseksi laadittava etenemissuunnitelma.
- (19) Komissiolle olisi siirrettävä valta antaa välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, kun se on tarpeen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa erityisten ongelmien ratkaisemiseksi; tällöin olisi varmistettava tulotukien jatkuvuus poikkeuksellisissa olosuhteissa. Lisäksi komissiolle olisi annettava toimivalta hyväksyä välittömästi sovellettavia täytäntöönpanopäätöksiä, jos asianmukaisesti perustellut ja poikkeukselliset olosuhteet vaikuttavat tuen myöntämiseen ja vaarantavat tämän asetuksen mukaisten interventoiden tehokkaan täytäntöönpanon.
- (20) Suunnitellun toimenpiteen sujuvan täytäntöönpanon varmistamiseksi ja asian kiireellisyyden vuoksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan yhteiselle maatalouspolitiikalle, jäljempänä 'YMP', myönnettävän unionin tuen täytäntöönpanoedellytyksistä asetuksen (EU) [...] [kumppanuusrahastoa koskeva asetusta] 2 artiklan c alakohdassa vahvistetun yleistavoitteen mukaisesti vahvan, kestävä ja häiriönsietokykyisen yhteisen maatalouspolitiikan, unionin ruokaturvan, sukupolvenvaihdon ja elinvoimaisten maaseutualueiden turvaamiseksi.

Tätä unionin tukea myönnetään kansallista ja alueellista kumppanuutta koskevasta rahastosta, jäljempänä 'kumppanuusrahasto', kyseistä rahastoa koskevien asetuksessa (EU) [...] [kumppanuusrahastoa koskeva asetusta] vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

¹¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 910/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisiin transaktioihin liittyvistä luottamuspalveluista sisämarkkinoilla ja direktiivin 1999/93/EY kumoamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/910/oj>).

2 artikla

YMP:n kansalliset suositukset ja ohjaus

1. Komissio antaa YMP:n kansalliset suositukset, joilla kutakin jäsenvaltiota opastetaan asetuksen (EU) [...] [kumppanuusrahastoa koskeva asetusta] 3 artiklan d alakohdassa vahvistettujen YMP:tä koskevien erityistavoitteiden täytäntöönpanossa mainitun asetuksen 22 artiklan mukaisissa kumppanuussuunnitelmissa ennen kuin jäsenvaltiot toimittavat kumppanuussuunnitelmat. YMP:n kansalliset suositukset perustuvat seuraaviin päämääriin:
 - a) edistetään viljelijöiden oikeudenmukaisia ja riittäviä tuloja ja pitkän aikavälin kilpailukykyä, mukaan lukien viljelijöiden asema arvoketjussa;
 - b) lisätään ammatin houkuttelevuutta ja edistetään sukupolvenvaihdosta;
 - c) tehostetaan ilmastotoimia, ekosysteemipalvelujen tarjoamista, kiertotalouden ratkaisuja, biologisen monimuotoisuuden säilyttämistä, luonnonvarojen säästämistä ja kestäviä viljelykäytäntöjä ja parannetaan eläinten hyvinvointia;
 - d) parannetaan häiriönsietokykyä ja viljelijöiden valmiutta ja kykyä selviytyä kriiseistä ja riskeistä;
 - e) parannetaan tiedon saatavuutta ja vauhditetaan innovointia ja digitaalista siirtymää kukoistavan maatalous- ja elintarvikealan luomiseksi.

Komissio voi tarvittaessa päivittää YMP:n kansallisia suosituksia.

2. Komissio perustaa YMP:n kansalliset suositukset analyysiin maatalousalan ja maaseutualueiden tilanteesta, mukaan lukien väestörakenteeseen liittyvät tekijät, rakenteelliset ja alueelliset ominaispiirteet sekä kunkin jäsenvaltion ruokaturva.
3. Komissio yksilöi YMP:n kansallisissa suosituksissa erityisesti keskeiset haasteet, joihin kunkin jäsenvaltion on vastattava kumppanuussuunnitelmassaan, asetuksen (EU) [...] [kumppanuusrahastoa koskeva asetusta] 3 artiklan d alakohdassa vahvistettujen YMP:n kannalta merkityksellisten erityistavoitteiden perusteella.

3 artikla

Vastuullinen tilanhoito

1. Vastuulliseen tilanhoitoon sisältyy liitteessä I olevassa A osassa [*hoitovaatimuksia koskeva liite*] luetellut lakisääteiset hoitovaatimukset, suojelukäytännöt, jotka jäsenvaltiot ovat määritelleet kumppanuussuunnitelmassaan tämän artiklan 4 kohdan ja liitteessä I olevan C osan mukaisesti, sekä sosiaalisen ehdollisuuden järjestelmä, joka sisältää liitteessä I olevassa B osassa luetellut lakisääteiset hoitovaatimukset.
2. Jäljempänä 5 artiklan 1 kohdan a–f, o ja p alakohdassa tarkoitettujen interventioiden mukaisten tukien, siltä osin kuin ne koskevat paikallisten maataloustuotteiden tukea, edellytyksenä on lakisääteisten hoitovaatimusten ja suojelukäytäntöjen järjestelmän, johon viitataan yhdessä ilmauksella 'vastuullinen tilanhoito', noudattaminen.

Luettelo lakisääteisistä hoitovaatimuksista ja suojelukäytäntöjä koskevista tavoitteista vahvistetaan liitteessä I.

Liitteessä I olevassa A ja C osassa lueteltuja vastuullista tilanhoidoa koskevia edellytyksiä ei kuitenkaan sovelleta viljelijöihin, jotka saavat 5 artiklan 1 kohdan g alakohdan mukaista tukea.

3. Tukien, joihin sovelletaan vastuullista tilanhoitoa koskevia edellytyksiä, katsotaan olevan asetuksen (EU, Euratom) 2024/2509 33 artiklan 2 kohdan d alakohdassa säädetyn ”ei merkittävää haittaa” -periaatteen mukaisia.
- Tässä artikkelissa ’lakisääteisellä hoitovaatimuksella’ tarkoitetaan kutakin liitteessä I olevassa A ja B osassa lueteltua yksittäistä vaatimusta, josta säädetään liitteessä I olevassa A ja B osassa luetellussa tietyssä säädöksessä ja joka eroaa sisällöltään muista saman säädöksen vaatimuksista.
- Liitteessä I lueteltuja lakisääteisiä hoitovaatimuksia koskevia säädöksiä sovelletaan niiden sovellettavan toisinnon muodossa, ja kun on kyse direktiiveistä, sellaisina kuin jäsenvaltiot ovat panneet ne täytäntöön. Direktiivin täytäntöönpanevien säädösten tarkoituksena tai vaikutuksena ei kuitenkaan saa olla viljelijöiden tai muiden tuensaajien vapauttaminen liitteessä I olevassa A ja B osassa lueteltujen lakisääteisten hoitovaatimusten noudattamisesta.
4. Jäsenvaltioiden on määriteltävä kansallisella tai alueellisella tasolla liitteessä I olevan C osan mukaisesti suojelukäytännöt, joita 2 kohdassa tarkoitettua tukea saavien viljelijöiden ja muiden tuensaajien on noudatettava seuraavien tavoitteiden saavuttamiseksi:
- a) runsashiilisen maaperän, maisemapiirteiden ja maatalousmaan pysyvän nurmen suojelu;
 - b) maaperän suojaaminen eroosiolta, maaperäpotentiaalin säilyttäminen, maan orgaanisen aineksen säilyttäminen, myös viljelykierron tai viljelyn monipuolistamisen avulla, ja sängellä olevan viljelymaan polttamisen torjuminen;
 - c) vesistöjen ja pohjavesien suojelu saasteilta ja valumilta.
5. Jäsenvaltioiden on sisällytettävä kumppanuussuunnitelmaansa kuvaus 4 kohdassa tarkoitetuista suojelukäytännöistä, mukaan lukien niiden alueellinen soveltamisala, viljelijät ja muut tuensaajat, joihin käytäntöä sovelletaan, ja yhteenveto suojelukäytännöstä. Suojelukäytäntöjä vahvistaessaan jäsenvaltioiden on otettava mahdollisimman tarkasti huomioon 2 artikkelissa tarkoitettut YMP:n kansalliset suositukset. Jäsenvaltioiden on mukautettava suojelukäytännöt alueensa vaihteleviin maanhoitojärjestelmiin ja ympäristö- ja ilmasto-olosuhteisiin.
6. Viljelijöiden, joiden koko tila on sertifioitu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/848¹² mukaisesti, katsotaan noudattavan kumppanuussuunnitelmissa vahvistettuja suojelukäytäntöjä 4 kohdan b ja c alakohdassa vahvistettujen tavoitteiden osalta.
7. Vahvistaessaan 4 kohdassa tarkoitettuja suojelukäytäntöjä jäsenvaltiot voivat asettaa kumppanuussuunnitelmassaan kyseisiä suojelukäytäntöjä koskevia poikkeuksia, joiden on perustuttava puolueettomiin ja syrjimättömiin kriteereihin, kuten viljelykasveihin, maaperätyyppeihin ja viljelyjärjestelmiin tai pysyville nurmelle esimerkiksi villieläinten tai haitallisten vieraslajien aiheuttamiin vahinkoihin. Kyseiset erityiset poikkeukset voivat koskea vain rajoitettua pinta-alaa, ne voidaan vahvistaa vain jos ne ovat tarpeen ja vain siinä määrin kuin ne ovat tarpeen kyseisten

¹² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/848, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 kumoamisesta (EUVL L 150, 14.6.2018, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/848/oj>).

käytäntöjen soveltamiseen liittyvien ongelmien ratkaisemiseksi, eivätkä ne saa vaikuttaa kielteisesti 4 kohdassa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseen tai vääristää kilpailua.

8. Jäsenvaltiot voivat myöntää väliaikaisia poikkeuksia suojelukäytännöistä, jos sääolot estävät viljelijöitä ja muita tuensaajia panemasta täytäntöön kyseisiä käytäntöjä tai jos niiden täytäntöönpano häiritäisi 4 kohdassa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamista. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tilapäisten poikkeusten soveltamisala ja kesto rajoitetaan siihen, mikä on tarpeen, että ne perustuvat puolueettomiin ja syrjimättömiin kriteereihin ja että ne eivät vaikuta kielteisesti 4 kohdassa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseen tai vääristä kilpailua.
9. Jäsenvaltiot voivat tunnustaa 10 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut maatalouden ympäristö- ja ilmastotoimien nojalla toteutetut hoitokäytännöt, joilla edistetään tämän artiklan 4 kohdassa vahvistettuja tavoitteita vastaavalla tavalla kuin kumppanuussuunnitelmassa vahvistetuilla kyseisen kohdan mukaisilla asiaankuuluvilla suojelukäytännöillä. Jäsenvaltiot voivat katsoa, että kyseisten vastaavien käytäntöjen täytäntöönpanoon sitoutuvat viljelijät ja muut tuensaajat noudattavat vastaavaa suojelukäytäntöä.

4 artikla

Ympäristö- ja ilmastoprioriteetit

1. Jäsenvaltioiden on annettava tukea viljelijöille ja muille tuensaajille vähintään kaikilla seuraavilla ympäristöä ja ilmastoa koskevilla prioriteettialoilla:
 - a) ilmastomuutokseen sopeutuminen ja vesiresilienssi;
 - b) ilmastomuutoksen hillitseminen, mukaan lukien hiilenpoistot, ja uusiutuvan energian tuotanto maatiloilla, mukaan lukien biokaasun tuotanto;
 - c) maaperän terveys;
 - d) biologisen monimuotoisuuden säilyttäminen, kuten luontotyyppien tai lajien suojelu, maisemapiirteet, torjunta-aineiden käytön vähentäminen;
 - e) luonnonmukaisen maatalouden kehittäminen;
 - f) eläinten terveys ja hyvinvointi.

Jäsenvaltioiden, joissa esiintyy nitraattiylijäämästä johtuvaa vesien pilaantumista, on myönnettävä viljelijöille tukea karjankasvatusjärjestelmien laajaperäistämiseen tai toiminnan monipuolistamiseen muulla maataloustoiminnalla

2. Tukea myönnetään kullekin 1 kohdassa tarkoitetulle prioriteetille 9, 10 ja 13 artiklassa säädetyin edellytyksin.

5 artikla

Tukityypit

1. Vahvistetaan seuraavat YMP:n interventiot:
 - a) asteittain aleneva pinta-alaan perustuva tulotuki;
 - b) tuotantosidonnainen tulotuki;
 - c) puuvillan lajikohtainen tuki;

- d) tuki luonnonhaittoihin ja muihin aluekohtaisiin haittoihin;
 - e) tuki tietyistä pakollisista vaatimuksista johtuviin aluekohtaisiin rajoitteisiin;
 - f) maatalouden ympäristö- ja ilmastotoimet;
 - g) tuki pienviljelijöille;
 - h) tuki riskinhallintavälineisiin;
 - i) tuki viljelijöiden ja metsänomistajien investointeihin;
 - j) tuki nuorten viljelijöiden ja uusien viljelijöiden tilanpidon aloittamiseen, maaseudun yritystoiminnan käynnistämiseen ja pientilojen kehittämiseen;
 - k) tuki lomituspalveluihin;
 - l) Leader-ohjelma;
 - m) tuki tietämyksen jakamiseen ja innovointiin maa- ja metsätaloudessa sekä maaseudulla;
 - n) alueelliset ja paikalliset yhteistyöaloitteet;
 - o) syrjäisimpiin alueisiin kohdennetut interventiot;
 - p) Egeanmeren pieniin saariin kohdennetut interventiot;
 - q) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013¹³ I osaston II a luvussa tarkoitettu EU:n koulujakelujärjestelmä;
 - r) asetuksen (EU) N:o 1308/2013 II osan I osaston II a luvussa tarkoitettujen tiettyjen alojen interventiot;
 - s) viljelijöille myönnettävä kriisituki.
2. Edellä 1 kohdan a–k alakohdassa tarkoitettujen interventien ja asetuksen (EU) N:o 1308/2013 II osan I osaston II a luvussa tarkoitettujen tiettyjen alojen interventien ovat tulotuki-interventioita, jotka rahoitetaan kumppanuusrahastosta asetuksen (EU) [...] [kumppanuusrahastoa koskeva asetus] 10 artiklan 2 kohdan a alakohdan toisen alakohdan mukaisesti.
3. Sellaisten hamppulajikkeiden tuotantoon, joiden tetrahydrokannabinolipitoisuus (THC-pitoisuus) on yli 0,3 prosenttia, ei myönnetä tämän asetuksen mukaista tukea.

6 artikla

Asteittain aleneva pinta-alaan perustuva tulotuki

1. Jäsenvaltioiden on myönnettävä viljelijöille pinta-alaan perustuvaa tulotukea tukikelpoisista hehtaareista tulotarpeisiin vastaamiseksi.
2. Tukikelpoisista hehtaareista maksettava tuki on eriytettävä viljelijäryhmien tai maantieteellisten alueiden mukaan puolueettomasti ja syrjimättömin kriteerein. Tukien eriyttämisen perustana ovat viljelijäryhmät tai maantieteelliset alueet on vahvistettava viljelijöiden maataloustoiminnasta edustavana viitekautena saamien tulojen perusteella.

¹³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1308/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj>).

Tukia eriytettäessä jäsenvaltion on kohdennettava tuki sitä eniten tarvitseville viljelijöille, erityisesti nuorille ja uusille maanviljelijöille, naisviljelijöille, perhe- tai pienviljelijöille, viljelijöille, jotka yhdistävät viljelykasvien tuotannon ja karjankasvatuksen, ja sellaisilla alueilla toimiville viljelijöille, joilla esiintyy 8 artiklan mukaisesti määritettyjä luonnonhaittoja tai muita aluekohtaisia haittoja.

Tukien eriyttäminen voidaan toteuttaa kertakorvauksena, joka korvaa kokonaan tai osittain tukikelpoisista hehtaareista myönnettävän pinta-alaan perustuvan tulotuen. Jäsenvaltioiden on lisättävä nuorille viljelijöille tukikelpoisista hehtaareista myönnettävää tukea.

3. Edellä olevan 2 kohdan mukaisesti annettavan viljelijäkohtaisen tuen kokonaismäärän on alennuttava asteittain seuraavien sääntöjen mukaisesti:
 - a) jäsenvaltioiden on vähennettävä 20 000 euroa ylittävän viljelijälle myönnettävän pinta-alaan perustuvan tulotuen vuotuista määrää 25 prosentilla, kun viljelijälle myönnetyn pinta-alaan perustuvan tulotuen määrä on 20 000–50 000 euroa;
 - b) jäsenvaltioiden on vähennettävä 50 000 euroa ylittävän viljelijälle myönnettävän pinta-alaan perustuvan tulotuen vuotuista määrää 50 prosentilla, kun viljelijälle myönnetyn pinta-alaan perustuvan tulotuen määrä on enemmän kuin 50 000 euroa ja enintään 75 000 euroa;
 - c) jäsenvaltioiden on vähennettävä 75 000 euroa ylittävän viljelijälle myönnettävän pinta-alaan perustuvan tulotuen vuotuista määrää 75 prosentilla, kun viljelijälle myönnetyn pinta-alaan perustuvan tulotuen määrä on enemmän kuin 75 000 euroa.
4. Pinta-alaan perustuvan tulotuen kokonaismäärä saa olla enintään 100 000 euroa viljelijää kohti vuodessa. Jos kyseessä on oikeushenkilö tai oikeushenkilöiden ryhmä, tukikatto koskee kaikkia yhden oikeushenkilön tai luonnollisen henkilön hallinnassa olevia tiloja.
5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan mukainen tuki kohdennetaan ensisijaisesti viljelijöille, jotka harjoittavat tilallaan maataloustoimintaa ja edistävät aktiivisesti ruokaturvaa. Viljelijöinä pidetään myös pienviljelijöitä, joiden pääasiallinen toiminta ei ole maataloutta mutta jotka harjoittavat vähintään jäsenvaltion määrittelemää vähimmäistason maataloustoimintaa.
6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että viimeistään vuodesta 2032 hakijat, jotka saavuttavat kansallisessa lainsäädännössä määritetyn eläkeiän ja saavat vanhuuseläkettä, eivät enää saa tämän artiklan mukaista tukea.
7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tukikelpoiset hehtaarit kattavat ainoastaan viljelijän käytössä olevat alueet, joihin kuuluvat:
 - a) maatalousmaa, jolla harjoitetaan maataloustoimintaa viljelijän hallinnassa siltä osin kuin on kyse toiminnan johtamisesta, eduista ja taloudellisista riskeistä. Jos näillä alueilla harjoitetaan myös muuta kuin maataloustoimintaa, maataloustoiminnan on oltava pääasiallista toimintaa;
 - b) maa, jota varten myönnetään tukea tämän asetuksen 5 artiklan 1 kohdan a ja g alakohdan tai asetuksen (EU) 2021/2115 III osaston II luvun 2 jakson 2 alajakson mukaisen kestävyysperusteisen perustulotuen nojalla, jos maataloustoimintaa ei harjoiteta sellaisten sitoumusten ja velvoitteiden vuoksi, jotka johtuvat unionin tai kansallisista interventioista tai muista ohjelmista,

joilla edistetään 4 artiklassa tarkoitettuja YMP:n ympäristö- ja ilmastoprioriteetteja.

- c) Jäsenvaltio voi päättää sisällyttää 'tukikelpoiseen hehtaariin' maisemapiirteitä, jotka eivät kuulu b alakohdassa tarkoitettujen sitoumusten ja järjestelmien piiriin, edellyttäen että nämä maisemapiirteet eivät merkittävästi haittaa maataloustoiminnan harjoittamista eivätkä ole vallitsevia viljelylohkolla.

7 artikla

Tuki pienviljelijöille

1. Jäsenvaltioiden on myönnettävä pienviljelijöille jäsenvaltion määrittämää tulotukea, joka korvaa 5 artiklan 1 kohdan a, b ja d alakohdassa tarkoitettujen interventioiden nojalla myönnettävän tuen. Jäsenvaltioiden on sisällytettävä interventio kumppanuussuunnitelmaan viljelijöille vapaaehtoisena.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan mukainen tuki kohdennetaan ensisijaisesti viljelijöille, jotka harjoittavat tilallaan maataloustoimintaa ja edistävät aktiivisesti ruokaturvaa.

Kunkin pienviljelijän vuotuisen tuen määrä saa olla enintään 3 000 euroa.

2. Jäsenvaltiot voivat eriyttää tämän artiklan nojalla myönnettävän tuen eri viljelijäryhmille tai maantieteellisille alueille.

8 artikla

Tuki luonnonhaittoihin ja muihin aluekohtaisiin haittoihin

1. Jäsenvaltioiden on myönnettävä tukea viljelijöille luonnonhaittojen tai muiden aluekohtaisten haittojen korvaamiseksi.

2. Tukea voidaan myöntää luonnonhaitoista tai muista aluekohtaisista haitoista kärsiville alueille, jotka

a) on nimetty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1305/2013¹⁴ 32 artiklan mukaisesti;

b) on äskettäin nimetty jäsenvaltioiden määrittelemien aluekohtaisten haittojen vuoksi ja sisällytetty kumppanuussuunnitelmaan.

Jäsenvaltiot voivat tehdä hienosäätöä asetuksen (EU) N:o 1305/2013 32 artiklan 3 kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdan mukaisesti nimettyjen alueiden poissulkemiseksi.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti nimettyjen alueiden pinta-ala saa olla enintään kaksi prosenttia asianomaisen jäsenvaltion käytössä olevasta maatalousmaasta.

3. Tukikelpoisista hehtaareista maksettavan tuen on rajoituttava maataloustuotannon harjoittamisesta nimetyillä alueilla aiheutuviin lisäkustannuksiin tai tulonmenetyksiin verrattuna muiden kuin nimettyjen alueiden tuotantoon.

¹⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1305/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 487, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1305/oj>).

9 artikla

Tuki tietyistä pakollisista vaatimuksista johtuviin aluekohtaisiin rajoitteisiin

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää maa- ja metsäalueilla pinta-alaan perustuvaa tukea rajoitteisiin, jotka johtuvat seuraavien säädösten täytäntöönpanosta:
 - a) neuvoston direktiivi 92/43/ETY¹⁵ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY¹⁶;
 - b) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY¹⁷.Ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen alueiden lisäksi jäsenvaltiot voivat päättää tukea muita rajattuja luonnonsuojelualueita, joilla on maa- tai metsätaloutta koskevia ympäristörajoitteita ja jotka edistävät direktiivin 92/43/ETY 10 artiklan täytäntöönpanoa, edellyttäen että kyseisten alueiden osuus ei ylitä viittä prosenttia kumppanuussuunnitelman kattamista Natura 2000 -alueista.
2. Tämän artiklan mukaisia tukia voidaan myöntää viljelijöille, metsänomistajille ja niiden yhteenliittymille.
3. Jäsenvaltiot voivat myöntää tämän artiklan mukaisia tukia ainoastaan korvatakseen tuensaajille kokonaan tai osittain lisäkustannukset ja tulonmenetykset, jotka liittyvät 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa lueteltujen unionin säädösten ja säännösten täytäntöönpanosta johtuvien pakollisten vaatimusten noudattamiseen, mukaan lukien transaktiokustannukset.

10 artikla

Maatalouden ympäristö- ja ilmastotoimet

1. Jäsenvaltioiden on tarjottava kannustimia seuraaviin ilmastoon, ympäristöön, eläinten terveyden ja hyvinvoinnin sekä kestäväan metsätalouden kannalta suotuisiin toimiin:
 - a) viljelijöiden ja muiden tuensaajien antamat vapaaehtoiset hoitositoumukset, mukaan lukien luonnonmukaisen maatalouden ja karjankasvatuksen laajaperäistämisen ylläpitämistä koskevat sitoumukset, jotka on vahvistettu ja pantu täytäntöön 3 kohdan mukaisesti;
 - b) viljelijöiden tilatasolla tai osassa tilaa toteuttama vapaaehtoinen, 4 kohdan mukaisesti vahvistettu ja toteutettu siirtyminen kohti kestäviä tuotantojärjestelmiä, mukaan lukien siirtyminen luonnonmukaiseen maatalouteen ja karjankasvatusjärjestelmien laajaperäistäminen.
2. Kunkin jäsenvaltion on myönnettävä tukea Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/848¹⁸ mukaisesti sertifioituun luonnonmukaiseen maatalouteen

¹⁵ Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj>).

¹⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, luonnonvaraisten lintujen suojelusta (EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/147/oj>).

¹⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2000/60/oj>).

¹⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/848, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 kumoamisesta (EUVL L 150, 14.6.2018, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/848/oj>).

ja laajaperäisiin karjankasvatusjärjestelmiin molemmissa 1 kohdassa tarkoitetuissa toimintamuodoissa.

3. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut hoitositoumukset voivat olla vuotuisia tai monivuotisia, ja niillä voi olla erityisesti seuraavia tavoitteita:

- a) veden laadun suojeleminen ja vesivaroihin kohdistuvan paineen vähentäminen, maaperän suojeleminen, ravinnehuolto, biologisen monimuotoisuuden, mukaan lukien maisemapiirteiden, säilyttäminen ja torjunta-aineiden käytön vähentäminen;
- b) ilmastonmuutoksen hillintä, mukaan lukien kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen ja hiilen sitominen, ilmastonmuutokseen sopeutuminen, mukaan lukien eläinten ja kasvien monimuotoisuuden säilyttäminen ekosysteemien häiriönsietokyvyn edistämiseksi;
- c) eläinten terveys ja hyvinvointi, mukaan lukien mikrobilääkeresistenssin torjuminen;
- d) geenivarojen kestävä käyttö ja kehittäminen tai
- e) metsätalouden ympäristöpalvelut ja metsien suojeleminen.

4. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin siirtymätoimiin myönnettävä tuki on myönnettävä viljelijän laatiman ja jäsenvaltion hyväksymän siirtymää koskevan toimintasuunnitelman perusteella. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun siirtymätoimiin myönnettävän tuen toteuttamiseksi jäsenvaltioiden on kuvattava kumppanuussuunnitelmissaan tuotantojärjestelmät, joita ne pitävät ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisina.

Jäsenvaltioiden on maksettava viljelijöille tuki erissä siirtymää koskevan toimintasuunnitelman toteutuskauden aikana. Viimeisen erän maksamisen ehtona on, että siirtymää koskevan toimintasuunnitelman toteutus on saatettu päätökseen. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuet peritään takaisin, jos viljelijä ei toteuta siirtymää koskevaa toimintasuunnitelmaa.

5. Jäsenvaltio saa myöntää tukea ainoastaan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin hoitositoumuksiin, jotka ylittävät liitteessä I olevassa A osassa tarkoitetut asiaankuuluvat lakisääteiset hoitovaatimukset, lannoitteiden ja kasvinsuojeluaineiden käyttöä sekä eläinten hyvinvointia koskevat vähimmäisvaatimukset ja muut kansallisessa ja unionin lainsäädännössä vahvistetut asiaa koskevat pakolliset vaatimukset.

Jos kansallisessa oikeudessa asetetaan vaatimuksia, jotka ylittävät unionin oikeudessa asetetut vastaavat vähimmäisvaatimukset, tukea voidaan kuitenkin myöntää 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuille hoitositoumuksille, joilla edistetään kyseisten vaatimusten täyttämistä.

11 artikla

Tuotantosidonnainen tulotuki

1. Jäsenvaltioiden on myönnettävä tuotantosidonnaista tulotukea tiettyjen, tarvittaessa asetuksen (EU) N:o 1308/2013 liitteen I mukaisesti määriteltyjen maatalousalojen ja tuotteiden viljelijöille tai siinä mainituille tietyille viljelymuodoille, joihin liittyy vaikeuksia ja jotka ovat tärkeitä sosioekonomisista tai ympäristöön liittyvistä syistä.

Tuotantosidonnainen tulotuki myönnetään vuotuisena tukena tukikelpoista hehtaaria taikka eläintä tai liitteen II mukaisesti määriteltä eläinyksikköä kohden.

Jäsenvaltiot voivat myöntää tukea hehtaarikohtaisena tukena ainoastaan alueille, jotka ne ovat määrittäneet tukikelpoisiksi hehtaareiksi 6 artiklan 7 kohdan mukaisesti.

Hehtaarikohtaisena tukena myönnettävään tukeen voi sisältyä tukea lyhytkiertoiseen energiapuuhun ja heinäkasveihin sekä muihin nurmirehukasveihin. Tukea ei myönnetä tupakka- ja viinialalle.

Eläinkohtainen tuki rajoittuu naudan- ja vasikanliha-alaan, meijeriteollisuuteen, lampaan- ja vuohenliha-alaan, mehiläistuotteiden alaan ja silkkiäistoukka-alaan.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tuen on vastattava täydentävää tuloa koskeviin tarpeisiin objektiivisin ja syrjimättömin perustein.
3. Suunnitellessaan 1 kohdassa tarkoitettua tukea jäsenvaltioiden on minimoitava tukipäätöstensä mahdolliset vaikutukset sisämarkkinoihin.
4. Eläintuotannolle eläinkohtaisena tukena myönnettävän tuen osalta jäsenvaltioiden on otettava huomioon ympäristövaikutukset muun muassa vahvistamalla eläintiheyden ylärajaa koskevat kriteerit vyöhykkeille, jotka ovat alttiita nitraattien aiheuttamalle pilaantumiselle.

12 artikla

Tuki riskinhallintavälineisiin osallistumiseen

1. Jäsenvaltioiden on annettava viljelijöille tukea riskinhallintavälineisiin osallistumista varten. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tukea myönnetään tappioihin ainoastaan, jos ne ylittävät kynnsarvon, joka on vähintään 20 prosenttia viljelijän edellisen kolmivuotiskauden tai edelliseltä viisivuotiskaudelta kolmen vuoden, jolloin ei oteta lukuun parasta ja huonointa vuotta, keskimääräisestä vuosituotannosta tai -tulosta.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot, jotka osoittavat kumppanuussuunnitelmassaan sellaisten kansallisten järjestelmien olemassaolon, jotka kattavat viljelijöille aiheutuvat riskit, vapautetaan velvoitteesta sisällyttää kumppanuussuunnitelmaansa tämän artiklan mukaisia riskinhallintavälineitä koskevia interventioita.
2. Tuotannonalakohtaisilla riskinhallintavälineillä lasketaan tappiot joko tilatasolla, tilan toiminnan tasolla asianomaisella alalla tai suhteessa vakuutettuun pinta-alaan.

Pysyvien viljelykasvien osalta ja muissa perustelluissa tapauksissa, joissa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut laskentamenetelmät eivät ole asianmukaisia, jäsenvaltiot voivat säätää menetelmästä tappioiden laskemiseksi viljelijän keskimääräisen vuosituotannon tai -tulojen perusteella enintään kahdeksan vuoden pituisella ajanjaksolla, lukuun ottamatta parasta ja huonointa vuotta.
3. Jäsenvaltiot voivat soveltaa nuorille viljelijöille ja uusille viljelijöille aiheutuneiden tappioiden laskemiseen asianmukaista vaihtoehtoista menetelmää.
4. Jäsenvaltioiden on vahvistettava kumppanuussuunnitelmassaan tappioiden laskentamenetelmä ja korvaukseen johtavat tekijät. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei tämän artiklan mukaisten interventioiden ja muiden julkisten tai yksityisten riskinhallintajärjestelmien yhdistämisestä aiheudu liiallisia korvauksia.

Tuki viljelijöiden ja metsänomistajien investointeihin

1. Jäsenvaltion on myönnettävä tämän artiklan mukaista tukea tuotannollisiin ja ei-tuotannollisiin investointeihin, joilla edistetään asianmukaisesti maatalouden, elintarvikejärjestelmien, metsätalouden ja maaseutualueiden häiriönsietokykyä, erityisesti ilmastokestävyyttä ja vesiresilienssiä. Jäsenvaltioiden on selvitettävä kumppanuussuunnitelmassaan, miten ne aikovat myöntää tällaista tukea.
2. Tiettyä jäsenvaltioiden kumppanuussuunnitelmissaan määrittämää tilakokoa suurempien tilojen osalta metsätalouden tuen edellytyksenä on sellaiseen metsänhoitosuunnitelmaan tai vastaavaan välineeseen perustuvien asiaankuuluvien tietojen esittäminen, joka on Forest Europe -konferenssin Euroopan metsien kestävä hoidon ja käytön yleisperiaatteiden viimeisimmässä versiossa määritetyn kestävä metsänhoidon mukainen.
3. Tukea investointeihin, joilla palautetaan luonnonkatastrofien, epäsuotuisien sääolojen tai muiden katastrofien vahingoittama maa- tai metsätalouden tuotantokyky, voidaan myöntää ainoastaan, jos kyseessä oleva tapahtuma on tuhonnut vähintään 30 prosenttia maatalouden tuotantokyvystä tai vähintään 20 prosenttia metsätalouden tuotantokyvystä.
4. Jäsenvaltioiden on laadittava luettelo tukeen kelpaamattomista investoinneista ja menoluokista, mukaan lukien vähintään seuraavat:
 - a) maatalouden tuotanto-oikeuksien hankinta;
 - b) maan hankinta määrällä, joka ylittää kymmenen prosenttia kyseisen toimen tukikelpoisten menojen kokonaismäärästä, lukuun ottamatta maan hankintaa ympäristön säilyttämiseksi ja runsashiilisen maaperän suojelemiseksi;
 - c) eläinten hankinta sekä yksivuotisten kasvien hankinta ja niiden istutus muuhun tarkoitukseen kuin
 - i) maa- tai metsätalouden tuottokyvyn palauttamiseen luonnonkatastrofien, epäsuotuisien sääolojen tai muiden katastrofien jälkeen;
 - ii) karjan suojelemiseen suurpedoilta tai käytöltä metsätaloudessa koneiden sijaan;
 - iii) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1012¹⁹ 2 artiklan 24 kohdan määritelmän mukaisten uhanalaisten rotujen kasvattamiseen 10 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen hoitositoumusten mukaisesti;
 - iv) puhdasrotuisten, jalostusarvoltaan arvokkaiden nauta-, lammas- tai vuohieläinten kasvattamiseen jalostustarkoituksiin karjan laadun ja tuottavuuden parantamiseksi tai harvinaisten tai paikallisten rotujen säilyttämiseksi;

¹⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1012, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, puhdasrotuisten jalostuseläinten, risteytettyjen jalostussikojen ja niiden sukusolujen ja alkioiden jalostuksessa, kaupassa ja unioniin tulossa sovellettavista jalostus- ja polveutumisedellytyksistä ja asetuksen (EU) N:o 652/2014, neuvoston direktiivien 89/608/ETY ja 90/425/ETY muuttamisesta sekä tiettyjen eläinjalostusta koskevien säädösten kumoamisesta ("eläinjalostusasetus") (EUVL L 171, 29.6.2016, s. 66, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1012/oj>).

- v) geneettisen köyhtymisen uhkaamien kasvilajikkeiden säilyttämiseen 10 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen sitoumusten mukaisesti;
 - d) lainojen korot, paitsi korkotuen tai vakuuspalkkiohyvityksen muodossa myönnettyjen avustusten osalta.
5. Poiketen siitä, mitä 4 kohdan a, b ja c alakohdassa säädetään, kyseistä vaatimusta ei sovelleta, jos tuki myönnetään rahoitusvälineiden muodossa.
6. Jos unionin oikeudessa päädytään asettamaan viljelijöille uusia vaatimuksia, tukea voidaan myöntää kyseisten vaatimusten täyttämiseksi tarpeellisiin investointeihin enintään 36 kuukauden ajan päivästä, jolloin vaatimuksista tulee pakollisia tilan osalta.
7. Jäsenvaltio voi myöntää tämän kohdan mukaisia tukia ainoastaan korvatakseen tuensaajille kokonaan tai osittain lisäkustannukset, jotka liittyvät kyseisten vaatimusten täyttämiseen.
- Nuorille viljelijöille, jotka aloittavat tilanpidon ensimmäistä kertaa tilan pääasiallisena yrittäjänä, voidaan myöntää tukea unionin lainsäädännön vaatimusten täyttämiseksi tehtäviin investointeihin enintään 36 kuukauden ajaksi tilanpidon aloittamispäivästä tai siihen asti, että 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua liiketoimintasuunnitelmassa määritellyt toimet on saatettu päätökseen. Jäsenvaltio voi myöntää tämän kohdan mukaisia tukia ainoastaan korvatakseen tuensaajille kokonaan tai osittain lisäkustannukset, jotka liittyvät kyseisten vaatimusten täyttämiseen.

14 artikla

Nuorten viljelijöiden tilanpidon aloittaminen, maaseudun yritystoiminnan käynnistäminen ja pientilojen kehittäminen

1. Jäsenvaltioiden on tarjottava tukea nuorten viljelijöiden tilanpidon aloittamiseen ja maaseudun yritystoiminnan käynnistämiseen, mukaan lukien uusien viljelijöiden tilanpidon aloittaminen, tässä artiklassa säädetyin ja jäsenvaltioiden kumppanuussuunnitelmissa täsmennetyin edellytyksin.
2. Jäsenvaltiot voivat myöntää tämän artiklan mukaista tukea ainoastaan avustamiseksi seuraavissa tilanteissa:
- a) sellaisten nuorten viljelijöiden tilanpidon aloittaminen, jotka täyttävät jäsenvaltion kumppanuussuunnitelmassaan asettamat, asetuksen (EU) [...] [kumppanuusrahastoa koskeva asetus] 4 artiklan 22 kohdan d alakohdan mukaiset edellytykset;
 - b) maa- tai metsätalouteen liittyvän maaseudun yritystoiminnan käynnistäminen, mukaan lukien uusien viljelijöiden tilanpidon aloittaminen, tai maatilakotitalouden tulojen monipuolistaminen maatalouden ulkopuolelle;
 - c) maaseudun yritystoiminnan käynnistäminen;
 - d) pientilojen yritystoiminnan kehittäminen jäsenvaltioiden määrittämällä tavalla.
3. Jäsenvaltioiden on vahvistettava sellaisen liiketoimintasuunnitelman esittämistä ja sisältöä koskevat edellytykset, joka tuensaajien on toimitettava voidakseen saada tämän artiklan mukaista tukea.

4. Jäsenvaltioiden on myönnettävä tuki kertakorvausten tai rahoitusvälineiden muodossa tai näiden yhdistelmänä. Tuen enimmäismäärä on 300 000 euroa, ja se voidaan eriyttää objektiivisin ja syrjimättömin perustein.

15 artikla

Sukupolvenvaihdosstrategia

Jäsenvaltioiden on laadittava kumppanuussuunnitelmissaan maatalouden sukupolvenvaihdesta koskeva strategia tämän asetuksen mukaisten nuorille viljelijöille kohdennettujen interventioiden ja kansallisten aloitteiden vaikuttavuuden ja johdonmukaisuuden parantamiseksi. Strategiaan on sisällytettävä seuraavat:

- a) arviointi tämänhetkisestä väestörakenteen tilanteesta maatalousalalla;
- b) nuorten viljelijöiden markkinoille pääsyn esteiden tunnistaminen ja ehdotetut kansalliset aloitteet ja toimenpiteet niiden poistamiseksi;
- c) kuvaus siitä, miten 16 artiklassa tarkoitettua nuorille viljelijöille tarkoitettua käynnistyspakettia hyödynnetään kansallisella tasolla;
- d) synergia kumppanuussuunnitelmassa vahvistettujen sukupolvenvaihdesta edistävien toimenpiteiden välillä.

16 artikla

Nuorille viljelijöille tarkoitettu käynnistyspaketti

1. Nuorille viljelijöille tarkoitettuun käynnistyspakettiin on sisällytettävä seuraavat toimenpiteet 15 artiklassa tarkoitetun maatalouden sukupolvenvaihdesta koskevan strategian mukaisesti:
- a) 14 artiklan mukainen tuki nuorten viljelijöiden tilanpidon aloittamiseen;
 - b) 6 artiklan mukainen asteittain aleneva pinta-alaan perustuva tulotuki nuorille;
 - c) 7 artiklan mukainen pienviljelijöille myönnettävä tuki, joka on kohdennettu nuorille viljelijöille;
 - d) investointituki, jonka tuki-intensiteetti on suurempi nuorille viljelijöille;
 - e) mahdollisuudet rahoittaa nuorten viljelijöiden toteuttamia investointeja rahoitusvälineiden kautta asetuksen (EU) [...] [kumppanuusrahastoa koskeva asetus] 71 artiklan mukaisesti;
 - f) tuki maaseudun yritystoiminnan käynnistämiseksi;
 - g) yhteistyöhön perustuvat interventiot, joilla helpotetaan innovaatioiden saatavuutta EIP-AGRI-toimijaryhmien hankkeiden avulla tämän asetuksen 19 artiklan ja asetuksen (EU) [...] [kumppanuusrahastoa koskeva asetus] 74 artiklan mukaisesti;
 - h) yhteistyöhön perustuvat interventiot, joilla helpotetaan sukupolvien välistä yhteistyötä, mukaan lukien sukupolvenvaihdos, asetuksen (EU) [...] [kumppanuusrahastoa koskeva asetus] 74 artiklan mukaisesti;
 - i) 17 artiklan mukainen tuki maatilojen lomituspalveluihin;
 - j) nuorten viljelijöiden tarpeisiin räätälöityjen neuvontapalvelujen ja koulutusohjelmien saatavuus 20 artiklan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on suunniteltava 1 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet siten, että ne ovat kytköksissä kumppanuussuunnitelmassa esitettyihin muihin toimenpiteisiin ja toimivat synergiassa niiden kanssa, erityisesti kun on kyse toimenpiteistä, joilla helpotetaan periytymistä sukupolvelta toiselle ja sukupolvenvaihdosta, investoimista maaseudun yritystoiminnan käynnistämiseen tai rahoitusvälineiden saatavuutta ja käyttöä.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen interventioiden saatavuuden helpottamiseksi jäsenvaltioiden on perustettava nuorille viljelijöille keskitetty yhteyspiste, jonka kautta voidaan tarjota muun muassa tietoa tukimahdollisuuksista ja -menettelyistä sekä helpottaa maatalousalalle pääsyä ja toiminnan aloittamista, esimerkiksi rahoitushakemusten toimittamisen ja ohjeistuksen osalta.

17 artikla

Lomituspalvelut

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää tukea maatilojen lomituspalveluihin, joiden avulla viljelijät voivat pitää vapaata sairauden, perheenlisäyksen, lasten ja muiden perheenjäsenten hoidon, lomien ja vastaavien tapahtumien vuoksi sekä osallistua koulutukseen, siten kuin jäsenvaltioiden kumppanuussuunnitelmissa täsmennetään.
2. Tätä tukea voidaan myöntää ainoastaan lomituspalvelujen perustamiseen ja tilan haltijan rajoitetuksi ajaksi korvaavien työntekijöiden palkkakustannuksiin.

18 artikla

Leader-ohjelma

1. Jäsenvaltioiden on tuettava Leader-ohjelman paikallisia kehittämisstrategioita asetuksen (EU) [...] [kumppanuusrahostoa koskeva asetus] 76 artiklassa säädettyjen ehtojen mukaisesti ja siten kuin jäsenvaltioiden kumppanuussuunnitelmissa tarkennetaan.
2. Jäsenvaltioiden on tuettava Leader-ohjelmaa ainakin maaseutualueilla, joilla on erityisiä rajoitteita ja jotka on määritelty kumppanuussuunnitelmissa.
3. Jäsenvaltioiden on myönnettävä Leader-ohjelmasta tukea paikallisten toimintaryhmien toteuttamiin hankkeisiin, joissa on mukana startup-yrityksiä, jalostuksen lisäarvokapasiteettiin, maatilatoiminnan monipuolistamiseen, mukaan lukien maatilamatkailu, maataloustuotteiden suoramyyntiin ja innovointiin.
4. Leader-ohjelmasta myönnettävä tuki on keskitettävä sellaisille maaseudun kehittämisen aloille, jotka tuottavat lisäarvoa viljelijöille ja metsänomistajille, kuten maaseutualueiden sosiaalinen, ympäristöön liittyvä, digitaalinen ja taloudellinen siirtymä, maaseudun kansalaisten hyvinvoinnin parantaminen ja sosiaalisen pääoman vahvistaminen.

19 artikla

Tuki tietämyksen jakamiseen ja innovointiin maa- ja metsätaloudessa sekä maaseudulla

1. Jäsenvaltioiden on myönnettävä tukea tietämyksen jakamiseen ja innovointiin maa- ja metsätaloudessa sekä maaseutualueilla tässä artiklassa säädetyin edellytyksin. Jäsenvaltioiden on myönnettävä tukea
 - a) EIP-AGRI-toimijaryhmien hankkeiden sekä toimien, joilla varmistetaan hankkeiden tulosten laajempi hyödyntäminen, valmisteluun ja toteutukseen;

- b) toimiin, joilla edistetään innovointia, koulutusta ja neuvontaa, taitojen kehittämistä, neuvontapalveluja ja muita tietämyksen jakamisen ja tiedon levittämisen muotoja.

Neuvontapalvelujen tukea on myönnettävä ainoastaan sellaisille neuvontapalveluille, jotka ovat 20 artiklan 3 kohdan mukaisia.

- 2. EIP-AGRI-innovaatiokumppanuuden tavoitteena on nopeuttaa innovaatioiden kehittämistä ja käyttöönottoa parantamalla tietämyksen vaihtoa ja edistämällä maa- ja metsätalouden sekä maaseutualueiden politiikkojen, toimijoiden ja välineiden välistä synergiaa. Sen työn tulokset asetetaan saataville ja niistä välitetään tietoa AKIS-järjestelmässä.

EIP-AGRI-innovaatiokumppanuudella on

- a) tuettava innovointia koskevia yhteistyöhankkeita toimijaryhmien kautta 4 kohdassa tarkoitetun interaktiivisen innovointimallin pohjalta;
- b) yhdistettävä tutkimus sekä maanviljelyä ja metsänhoitoa koskevat käytännöt ja tiedotettava tiedeyhteisölle näihin käytäntöihin liittyvistä tarpeista;
- c) yhdistettävä innovointitoimijoita ja -hankkeita erityisesti unionin ja kansallisten YMP-verkostojen kautta;
- d) edistettävä innovatiivisten ratkaisujen käyttöä tiedon ja tietämyksen välittämisen, myös viljelijöiden välisen yhteydenpidon, kautta.

- 3. EIP-AGRI-toimijaryhmien toteuttamien hankkeiden on perustuttava interaktiiviseen innovointimalliin, jossa noudatetaan seuraavia periaatteita:

- a) kehitetään innovatiivisia ratkaisuja, joissa keskitytään viljelijöiden, metsänomistajien ja maaseudun toimijoiden erityistarpeisiin;
- b) kootaan yhteen kumppaneita, joilla on täydentävää tietämystä, kuten tiedeyhteisö, tutkijat ja maatalousyhteisö sekä tarvittaessa elintarvikeketjun toimijat, ja varmistetaan niiden aktiivinen osallistuminen hankkeisiin;
- c) hankkeet laaditaan ja niistä päätetään yhdessä hankkeisiin osallistuvien toimijoiden kesken, ja ne toteutetaan neuvonantoa hyödyntäen, myös laajentamismahdollisuudet varmistaen.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tässä kohdassa tarkoitettujen hankkeiden keskeiset tulokset välitetään käytännönläheisten kanavien, mukaan lukien kansalliset ja unionin YMP-verkostot, kautta. Välitettäviin tietoihin on sisällyttävä hankkeiden tavoitteet, osallistuvat kumppanit, keskeiset käsiteltävät aihealueet, hankkeen maantieteellinen sijainti, kokonaismäärärahat ja hankkeen lopulliset tulokset käytännöllisiä innovatiivisia ratkaisuja painottaen.

- 4. Jäsenvaltiot voivat myöntää tukea EIP-AGRI-toimijaryhmien hankkeille seuraavin edellytyksin:

- a) tukea voidaan myöntää ainoastaan 3 kohdassa tarkoitettuihin periaatteisiin perustuvan hyväksytyn hankesuunnitelman perusteella;
- b) hankkeen toteuttavaan toimijaryhmään on kuuluttava vähintään kaksi eri toimijaa, ja sen on edistettävä yhtä tai useampaa asetuksen (EU) [...] [kumppanuusrahastoa koskeva asetus] 3 artiklan d alakohdassa vahvistettua YMP:hen liittyvää erityistavoitetta.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava objektiiviset kriteerit ja selkeät vaatimukset EIP-AGRI-toimijaryhmien laatimien hankesuunnitelmien sisällölle, kestolle, toimittamiselle ja hyväksymiselle.

5. Jäsenvaltiot eivät saa myöntää tukea tämän artiklan nojalla sellaiseen tietämyksen jakamiseen ja innovointiin, jossa on mukana ainoastaan tutkimuslaitoksia.

20 artikla

Maatalouden tieto- ja innovointijärjestelmät ja maatilojen neuvontapalvelut

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että viljelijöillä ja metsänomistajilla on mahdollisuus hyödyntää innovaatioita ja että he saavat uutta tietoa oikea-aikaisesti ja tehokkaasti, jotta he voivat ottaa käyttöön innovatiivisia ja kestäviä ratkaisuja tehokkaasti sekä hyötyä ajantasaisesta maatalousalan tietämyksestä.
2. Edellä 1 kohdassa säädetyn vaatimuksen täyttämiseksi kunkin jäsenvaltion on vahvistettava kumppanuussuunnitelmassaan keinot, joilla innovaatiot ja ajantasainen tietämys tavoittavat viljelijät erityisesti maatalouden tieto- ja innovointijärjestelmän (AKIS) kautta. AKIS-järjestelmään on sisällyttävä
 - a) järjestelyt, joilla varmistetaan neuvonantajien, tutkijoiden, alan toimijoiden, kansallisten YMP-verkostojen ja muiden asian kannalta oleellisten sidosryhmien välinen tehokas tiedonkulku ja synergia;
 - b) toimet, joilla parannetaan viljelijöiden ja metsänomistajien mahdollisuuksia saada puolueetonta ja asiantuntevaa neuvontaa;
 - c) tuki innovoinnille osana maatilojen neuvontapalveluja, erityisesti tuki 19 artiklassa tarkoitetuille EIP-AGRI-toimijaryhmille, mukaan lukien 19 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun interaktiivisen innovointimallin käyttö;
 - d) suunnitelma, jolla kehitetään tutkimustulosten sekä innovatiivisten ja kestävien ratkaisujen levittämistä ja esittelyä viljelijöille, metsänomistajille ja muille loppukäyttäjille laajassa mittakaavassa;
 - e) kumppanuussuunnitelmissa vahvistetut, erityisesti 19 artiklassa tarkoitettut interventiot, joilla tuetaan AKIS-järjestelmän toimintaa, ja niiden täydentävyys ja yhtenäisyys asian kannalta merkityksellisten kansallisten aloitteiden sekä muiden kumppanuussuunnitelmissa esitettyjen asian kannalta merkityksellisten toimenpiteiden kanssa;
 - f) jäljempänä olevan 3 kohdan mukaisesti perustettu järjestelmä, jolla tarjotaan maatilojen neuvontapalveluja.
3. Osana AKIS-järjestelmää jäsenvaltioiden on kumppanuussuunnitelmissaan annettava kuvaus järjestelmästä, jolla tarjotaan maatilojen neuvontapalveluja ja joka perustetaan tukemaan tietämyksen saatavuutta ja innovaatioiden laajempaa käyttöönottoa ja käyttöä, sekä pantava se täytäntöön. Maatilojen neuvontapalvelujen on katettava kaikki seuraavat osatekijät:
 - a) viljelijöille ja metsänomistajille annettava tilatyypin ja erilaisten tuotantojärjestelmien mukaan räätälöity neuvonta maan, maatilojen ja metsien kestävästä ja häiriönsietokykyä edistävästä hoidosta sekä kumppanuussuunnitelmissa vahvistetuista tukivaatimuksista, mukaan lukien kestävä tilanhoito sekä tilojen ja yritystoiminnan perustaminen ja omistusoikeuden siirtäminen; liikkeenjohto, sosiaalisen tuen saatavuus,

tietoisuuden lisääminen mielenterveysongelmista ja asiaa koskevien palvelujen saatavuus sekä innovaatioiden, datavetoisten ratkaisujen ja digitaalisten välineiden käyttö;

- b) nuorille viljelijöille kohdennettu neuvonta, joka koskee erityisesti liikkeenjohtoa sekä rahoituksen, julkisen tuen sekä tietämyksen ja innovaatioiden saatavuutta.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että viljelijät ja metsänomistajat voivat hyödyntää neuvonantajia suoraan, esimerkiksi tarjoamalla julkisia neuvonantajien tietokantoja. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että viljelijöille ja metsänomistajille annettava neuvonta on puolueetonta, että neuvonantajilla on soveltuva pätevyys ja että neuvonantajilla ei ole eturistiriitoja.

21 artikla

YMP:n tietohallinnosta vastaava viranomainen

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä yksi viranomainen, joka vastaa sellaisten toimien toteuttamisesta tai koordinoinnista, joilla saavutetaan YMP:n täytäntöönpanoon, hallinnointiin, seurantaan ja arviointiin käytettävien tietojärjestelmien välinen kansallinen ja rajat ylittävä yhteentoimivuus ja ylläpidetään sitä viljelijöiden ja muiden YMP:n tuensaajien hyväksi. Tätä artiklaa sovellettaessa yhteentoimivuudella tarkoitetaan tietojärjestelmien kykyä olla vuorovaikutuksessa keskenään jakamalla tietoja sähköisen viestinnän keinoin.
2. Nimetyllä viranomaisella on erityisesti seuraavat tehtävät:
 - a) laatia ja toimittaa komissiolle jäsenvaltion tason etenemissuunnitelma yhteentoimivuuden saavuttamiseksi ja ylläpitämiseksi, jäljempänä 'etenemissuunnitelma', sekä toteuttaa etenemissuunnitelmasta tehtyjen komission havaintojen jälkeiset jatkotoimet;
 - b) koordinoida etenemissuunnitelman täytäntöönpanoa tai, jäsenvaltion päätöksen mukaisesti, panna se täytäntöön tehokkaasti, vaikuttavasti ja oikea-aikaisesti.Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viranomaisen nimeämisestä viimeistään [...] päivänä [...] kuuta [...] [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on kolme kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta].
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetun etenemissuunnitelman on katettava seuraavat:
 - a) edellä 1 kohdassa tarkoitetun yhteentoimivuuden saavuttamista ja ylläpitämistä koskevien tarpeiden määrittäminen, suunnitellut toimenpiteiden niihin vastaamiseksi ja toimenpiteiden toteuttamista koskeva aikataulu välitavoitteineen ja tavoitteineen;
 - b) muista unionin ja kansallisista yhteentoimivuusaloitteista mahdollisesti saatavien synergiaetujen määrittäminen.

Jäsenvaltioiden on mahdollisuuksien mukaan käytettävä tarpeiden arvioinnin ja toimenpiteiden suunnittelun pohjana periaatetta, jonka mukaan tiedot kerätään vain kerran ja niitä käytetään uudelleen.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuja osatekijöitä varten jäsenvaltioiden on harkittava erityisesti tarvetta perustaa yhtenäinen digitaalisen identiteetin kehys ja sen linjaamista asetukseen (EU) N:o 910/2014, myös

luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden eurooppalaisen digitaalisen identiteetin lompakon osalta.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittain viimeistään 16 päivänä joulukuuta etenemissuunnitelman täytäntöönpanoa koskeva vuosikertomus, jossa arvioidaan etenemissuunnitelmassa esitettyjen vaiheiden ja toimenpiteiden täytäntöönpanon edistymistä ja aikataulua.

Jäsenvaltioiden on tarvittaessa toimitettava komissiolle etenemissuunnitelmiin tehdyt muutokset yhdessä vuosikertomusten kanssa.

Jäsenvaltioiden on toimitettava ensimmäinen vuosikertomus komissiolle viimeistään 16 päivänä joulukuuta 2029.

5. Siirretään komissiolle valta antaa 23 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että YMP:n täytäntöönpanoon, seurantaan ja arviointiin käytettävien tietojärjestelmien välinen yhteentoimivuus ja saumaton tietojenvaihto toteutetaan tehokkaasti, johdonmukaisesti, vaikuttavasti ja oikea-aikaisesti, ja joilla täydennetään tätä artiklaa säännöillä, jotka ovat tarpeen 2 kohdassa tarkoitetun etenemissuunnitelman täytäntöönpanemiseksi, sekä säännöillä, jotka koskevat 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja yhteentoimivuustoimenpiteitä.
6. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan seuraavia koskevat säännöt:
 - a) etenemissuunnitelman ja vuosikertomuksen muoto ja sisältö;
 - b) järjestelyt etenemissuunnitelmien ja vuosikertomusten toimittamiseksi komissiolle tai komission saataville.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 24 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

22 artikla

Toimenpiteet erityisten ongelmien ratkaisemiseksi

1. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, jotka ovat tarpeen ja perusteltuja erityisten ongelmien ratkaisemiseksi kiireellisissä tapauksissa. Nämä täytäntöönpanosäädökset voivat poiketa tämän asetuksen säännöksistä siinä määrin ja sellaisen ajan kuin on ehdottoman välttämätöntä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen erityisten ongelmien ratkaisemiseksi ja varmistuen kumppanuussuunnitelmassa vahvistettujen YMP:n interventioiden jatkuvuuden poikkeuksellisissa olosuhteissa komissio hyväksyy 24 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, jos asianmukaisesti perustellut erittäin kiireelliset tapaukset sitä edellyttävät.
3. Edellä olevien 1 ja 2 kohdan mukaisesti hyväksytyt säädökset pysyvät voimassa enintään 12 kuukauden ajan. Jos kyseisissä kohdissa tarkoitetut erityiset ongelmat jatkuvat edelleen tämän määräajan jälkeen, komissio voi pysyvän ratkaisun luomiseksi esittää asianmukaisia lainsäädäntöehdotuksia.
4. Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kaikista 1 tai 2 kohdan mukaisesti hyväksytyistä toimenpiteistä kahden työpäivän kuluessa niiden hyväksymisestä.

23 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle [...] päivästä [...]kuuta [...] [*julkaisutoimisto: tämän asetuksen voimaantulopäivä*] seitsemän vuoden ajaksi 21 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän seitsemän vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 21 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhemmänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä olevan 21 artiklan 6 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.

24 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa yhteisen maatalouspolitiikan komitea. Komitea on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011²⁰ tarkoitettu komitea, jonka tehtävänä on antaa lausuntoja tämän asetuksen nojalla annetuista täytäntöönpanosäädöksistä.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.
3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa yhdessä sen 5 artiklan kanssa.

²⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

25 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan [...] päivästä [...]kuuta [...] [julkaisutoimisto: kansallista ja alueellista kumppanuutta koskevan rahaston perustamisesta vuosiksi 2028–2034 annetun asetuksen (EU) [...] soveltamispäivä].

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja